

Ara Alexandru Şişmanian

Zdrențe 1

2022

Φ
ΦΩΣ
Σ

Copyright © 2022 A. A. Shishmanian

All rights reserved.

Coperta I: foto de Dana Shishmanian :

Félix Rollin, *Le mur sculpté* (Paris, 46, rue Quincampoix)

CURRICULUM VITAE

Născut pe 26 ianuarie 1951 la București, Ara Alexandru Șișmanian urmează, după un prim an la Facultatea de limbi romanice, Secția Franceză, cursurile Facultății de limbi orientale, Secția Hindi, unde îi are ca profesori de filosofie și religie indiană succesiv pe Cicerone Poghirc, Sergiu Al-George și pe d-na Usha Chaudhuri, care-i va dirija în 1974 teza de diplomă despre sacrificiul vedic („Sacrificiul vedic sau *Coincidentia oppositorum*”).

În 1975 obține, din partea unei fundații armene din Belgia, “Boghos Noubar Pacha”, o bursă în vederea aprofundării studiilor indianistice la Paris, bursă de care nu va putea beneficia, viza română fiindu-i refuzată. Publică sporadic, sub pseudonim, cronici literare în *Luceafărul* și eseuri de fenomenologie literară în *Steaua*. Frecventează *Cenaclul de Luni* unde citește un grupaj de “psalmi”, constituind nucleul volumului *Menuetul menestrelului morbid*. Pe 4 martie 1977 semnează Apelul pentru respectarea Drepturilor Omului în România – lansat de scriitorul Paul Goma – alături de alți doi scriitori: Ion Negoitescu și Ion Vianu. Este, de altfel, singurul din cei circa 180 de semnatari care refuză să semneze faimoasa “abjurare” propusă de regulă de securitate, ca și orice fel de alt document, în ciuda insistențelor securistice (pentru mai multe detalii vezi mai jos nota 1).

Părăsește România în 1983, în urma multiplelor persecuții profesionale și politice între care, în 1978, o tentativă de internare “psihiatrică” pe baza decretului 12/1965, persecuții ce-l vor împinge de altfel, în 1980, la o grevă a foamei de 58

de zile (29 octombrie – 25 decembrie)¹.

Se stabilește definitiv în Franța unde urmează cursuri de istoria religiilor la Ecole Pratique des Hautes Etudes și studiază sanskrita, armeană clasică, ebraica biblică și copta, pregătind o teză de semiologie comparată a religiilor (vedism și gnosticism), reflectată deocamdată în studiile deja publicate². Devine din 1986 membru al Asociației Franceze de Studii Indiene, iar din 1988 al Asociației Francofone de Coptologie. Publică, în reviste de orientalistă și în Actele unor Conferințe internaționale de istoria religiilor, mai multe studii de specialitate.

Activitatea științifică nu-l împiedică s-o continue pe cea politică. Astfel, între 7 noiembrie și 7 decembrie 1989 întreprinde o nouă grevă a foamei determinată de gravele persecuții cărora le era victimă la acea dată scriitorul Dan Petrescu (se vorbea chiar de arestare).

După 30 de zile încetează greva foamei însă participă la “asediul” Ambasadei României din Paris, acțiune ce se va încheia prin căderea “fortăreței” și “capitularea” ambasadorului politruc în fața presiunii revoluționare a exilului românesc.

Din noiembrie 1987 pînă în ianuarie 1993 proiectează și realizează un *Triptic* de poeme: *Priviri*, *Ochiul Orb* și *Tireziada*, din care va citi și publica înainte de Revoluție la cenacluri și în reviste din exil (*Hyperion*, *Dialog*).

După Revoluție publică poezie și articole politice în reviste din țară (*Vatra*, *Familia*, *Steaua*, *Luceafărul*, *Viața*

¹ În chip de autobiografie politică sub totalitarism, a se consulta interviul-confesiune publicat în iulie 2014 pe situl calameo (<https://fr.calameo.com/books/003510201e41f859f1cfa>), din care un fragment apăruse în revista *Ararat* nr. 23-24 din decembrie 2007, pp. 13-14, sub titlul „Un conglomerat al durerii și dezgustului”.

² Vezi mai jos bibliografia selectivă.

Românească, *Ramuri*, *Contrapunct*, *Nor Ghiank* ș.a.) și din exil (*Dialog* – München, *Galateea* – Königsbrunn, *Dorul* – Danemarca, *Lumea liberă românească* – New York, *New York Magazin*, *Asymetria* – Paris).

În 1993 izbutește realizarea unui Colocviu Internațional de Istoria Religiilor – «*Psychanodia*» – la Paris (Institut National de Langues et Civilisations Orientales – INALCO), în memoria lui Ioan Petru Culianu, asasinat de securitate. Creează în mai 2005 asociația “Les Amis de I.P. Couliano” al cărei președinte este, și publică, sub auspiciile asociației, tomul I al Actelor colocviului «*Psychanodia*», în colaborare cu soția sa Dana Șișmanian. În locul proiectatului tom II, preferă lansarea unui periodic de istoria religiilor *Les cahiers «Psychanodia»*, al cărui prim număr apare în 2011.

Între 1997 și 1999 publică la editura “Arhipelag” din Târgu Mureș cele trei volume ale *Tripticului*, a cărui versiune unificată și definitivată va vedea lumina tiparului în 2001, la editura “Cartea Românească”. Din 2003 și pînă în prezent volumele de poezie apar în ritm anual, aparținînd mai multor cicluri: “hexalogia” *Migrenelor*, din care ultima parte, a șasea, este încă în curs, avînd mai multe volume, ciclul *Absențe*, care se încheie cu al cincilea volum, în fine, ultimul ciclu, *Neștiute*, încheiat în 2018. În 2019 publică în fine, după multe ezitări, *Menuetul menestrelului morbid* (editura ΦΩΣ – Les Amis de I. P. Couliano), cu “Cîteva gânduri preliminare” ale autorului.

Începînd cu 2012, poeme traduse în franceză de soția sa, Dana Șișmanian, apar regulat în reviste francofone de poezie și pe situri literare pe Internet, ca și în antologii și volume colective publicate în Franța. De asemeni, traduceri în germană și engleză au fost publicate în reviste și antologii.

În fine, primul volum personal în traducere franceză a apărut în 2014 (*Fenêtre avec esseulement*), al doilea, în 2016 (*Le sang de la ville*); al treilea, *Les non-êtres imaginaires. Poème dramatique*, al cărui titlu evocă *Les êtres imaginaires* de Jorge

Luis Borges, din care se și inspiră, și care reprezintă versiunea franceză a *Migrenelor VIδ*, a apărut în martie 2020 (toate trei, la editura L'Harmattan).

Anul 2021 se dovedește deosebit de rodnic pentru publicațiile în franceză, de vreme ce văd lumina tiparului *Mi-graines*, volum tradus de Dana Shishmanian și revăzut de autor, la Échappée Belle Éditions, cu o prefață, tradusă din română, aparținând criticului Dan Cristea, și *Orphée lunaire*, conținând poeme traduse de Dana Shishmanian și de asemeni revăzute de autor, la editura L'Harmattan, cu un preambul de Dana Shishmanian.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Eseuri și studii

„Proză și luciditate” [fragment din studiul încă inedit „Analiza literară”, axat pe romanul *Cel mai iubit dintre pămînteni* de Marin Preda], *Luceafărul*, XXIII/37, 13 sept. 1980, p. 3.

„Topos și Rit în opera lui Mihail Sadoveanu”, în *Steaua*, anul 31, 1980, nr. 11, pp. 4-6.

„Ciudatele farse și zadarnicele melancolii ale diaconului Creangă”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 2, pp. 22-24.

„Metaforă culinară și spirit carnavalesc la George Călinescu”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 7, pp. 8-10.

„Pe marginea unei cărți despre George Călinescu”, în *Familia*, 33 (1997), nr. 10-11, pp. 58-64.

„Le Nombre et son Ombre. Cosmodicée et cosmogénie dans le Veda et dans la Gnose”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 16 (1985), pp. 205-235; no. 17 (1986), pp. 169-207.

„Le Nombre et son Ombre (Résumé)” (în ciuda titlului e vorba de un text independent de precedentul și redactat în engleză), în *Neoplatonism and Gnosticism*, edited by Richard T. Wallis, associate editor Jay Bregman, State University of New York, 1992, pp. 351-380.

„L’Orientalisme au Carrefour. Réflexions en marge d’une «Nouvelle politique de l’Orientalisme»”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 24 (1993), pp. 251-277.

„Sémiologie et Ontologie. Quelques observations méthodologiques à partir d’une «spectroscopie» de l’*Apocryphon de Jean*”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 25 (1994), pp. 143-167; no. 26 (1995), pp. 51-76.

„Sergiu Al-George e il suo contributo all’indianistica romena contemporanea”, în *La rinascenza orientale nel pensiero*

européo. *Pionieri lungo tre secoli*, ed. Grazia Marchiano, Istituti Editoriali e Poligrafici Internazionali, Pisa-Roma, 1996, pp. 201-235.

„Sergiu Al-George – l’abstrakteur de la forme”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, nr. 27, 1996, pp. 207-238.

„Sergiu Al-George – deschizătorul formei”, în *Vatra*, nr. 6/1998, pp. 92-95 ; nr. 7/1998, pp. 60-64 ; nr. 8/1998, pp. 53-56 (*Semne*).

Ascension et hypostases initiatiques de l’âme. Mystique et eschatologie à travers les traditions religieuses, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2006, volum colectiv de studii reprezentînd Actele Colocviului internațional de istoria religiilor „Psychanodia”, în colaborare cu Dana Shishmanian. În acest volum, studiul: „Dédoublement, chute et salut dans le Veda et dans la Gnose”, pp. 149-237: online pe situl personal, section [Publications communes](#).

Les cahiers «Psychanodia» (n° 1 / Mai 2011), editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), publicație periodică editată în colaborare cu Dana Shishmanian.

În acest număr, studiul: „Les sept transgressions de Ioan Petru Culianu”, pp. 9-129, precum și interviuri și discuții din sfera colocviului „Psychanodia”: online pe situl personal, section [Publications communes](#). Studiul „La huitième transgression de Ioan Petru Culianu: la transgression méthodologique” e în pregătire.

„Eminescu restituit: O "versiune integrală" a Luceafărului” (în colaborare cu Dana Șişmanian), în *Vatra*, 1-2/2018, pp. 15-22; online pe situl personal, section [Publications communes](#).

„Trei crime de stat: Mihai Eminescu, Nicolae Labiș, Marin Preda”, în *Les cahiers «Psychanodia»* (n° 2 / Avril-Mai 2021), online pe situl personal, section [Publications communes](#) (cu rezumate în franceză, redactate de Dana Shishmanian).

Poezie – volume personale

În română:

Triptic 1. Priviri, editura Arhipelag, Târgu-Mureș, 1997.

Triptic 2. Ochiul orb, editura Arhipelag, Târgu-Mureș, 1998.

Triptic 3. Tireziada, editura Arhipelag, Târgu-Mureș, 1999.

Triptic: Priviri, Ochiul orb, Tireziada, editura Cartea Românească, București, 2001 (cu o prezentare de Dan Cristea).

Migrene I-II-III, editura Cartea Românească, București, 2003-2005. Volumul II cu o postfață de Dan Cristea, pp. 113-118; voll. I și III cu prezentări de același critic.

Migrene IV, editura Paralela 45, 2007.

Migrene V, VIa, VIδ, editura Ramuri, 2007, 2016, 2017.

Absențe I-II-III-IV, editura Ramuri, 2009-2012.

Absențe V, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2021. Cu o prezentare de Sonia Elvireanu.

Neștiute I-II-III-IV, editura Ramuri, 2012, 2014, 2015, 2018.

Neștiute V (ultimul din ciclu), editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2018 (cu un cuvânt de Dumitru Radu Popa).

Menuetul menestrelului morbid, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2019 (cu “Cîteva gânduri preliminare” ale autorului).

Staze și enstaze, 2021, auto-editare online pe situl personal: <http://ftp.adshishma.net/Ara/A.A.Shishmanian-Staze-Enstaze-2021.pdf>.

Volumele precedente publicate în română sînt pe cale de a fi puse de asemenea, rînd pe rînd, pe situl personal: <http://ftp.adshishma.net/Ara/Poesie.html> (disponibile la ora actuală: *Triptic*, *Menuetul menestrelului morbid*, *Absențe V*).

În franceză:

Fenêtre avec esseulement, poèmes sélectionnés et traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L'Harmattan, Paris, 2014 (collection Accent tonique).

Le sang de la ville, poèmes sélectionnés et traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L'Harmattan, Paris, 2016 (collection Accent tonique).

Les non-êtres imaginaires. Poème dramatique, traduit par Dana et Ara Alexandre Shishmanian, éditions L'Harmattan, Paris, 2020 (collection Accent tonique). “En guise de préface” par Dana Shishmanian.

Mi-graines, traduit par Dana Shishmanian, revu par l'auteur, Échappée Belle édition, 2021 (préface de Dan Cristea).

Orphée lunaire, traduit par Dana Shishmanian, revu par l'auteur, L'Harmattan, 2021 (préambule de Dana Shishmanian).

Poezie – în antologii și reviste

Dieter Schlesak, *Gefährliche Serpentinaen. Rumänische Lyrik der Gegenwart*, Edition Druckhaus 1998, p. 211 (din *Priviri*).

L'éveil du myosotis, Les Éditions du Net, Paris, 2014, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 396-399.

Les poètes et le cosmique, Les Éditions du Net, Paris, 2015, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 170-171.

Les Poètes, l'Eau, et le Feu, Les Éditions du Net, Paris, 2017, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 200-201.

Anthologie de l'émerveillement, Les Éditions du Net, Paris, 2021, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, p. 116.

D'écriture en écriture, Paris, 2015, 3e tome de l'anthologie

des auteurs de la Gazette de la Lucarne, pp. 375-377.

Anthologie poétique de Flammes Vives 2016, volume 1, mai 2016, pp. 135-136 ; volume 3, novembre 2016, pp. 113-115.

Apariții recente în reviste românești: *Poezia* (2/2018), *Luceafărul* (6/2018, 10/2020, 1/2022), *Discobolul* (nr 4/2018, nr 4/2020), *Vatra* (3-4/2019, 11/2020), *Bucovina literară* (1-2-3/2019, 7-8-9/2020, 7-8-9 2021), *Ararat online* (7/2020, 12/2021), *Leviathan* (nr. 4/2020, 4/2021), *Convorbiri literare* (nr 2/2021, nr. 2/2022), *Euphorion* (nr 3/2021), *Itaca – Dublin* (nr 4/2021, nr. 2/2022).

Apariții în reviste străine, editate: *Poésie/première* (2018, 2020), *À l'index* (2017), *Intervention à Haute Voix* (2018), *Concerto pour marées et silence, revue* (2020); online: *Gazette de la Lucarne des écrivains* (2013), *Le capital des mots* (2014, 2016, 2020), *Le Temporel*, *La toile de l'Un*, *Ragazine*, *Recours au poème* (2016, 2019, 2021, 2022), *Le Pan poétique des muses* (2017), *La Levure littéraire* (2018), *Poésie pour tous* (2014, ... 2022), *Francopolis* (2013, 2015, 2017, 2018, 2020, 2021), *Atelier* (Italie, dec. 2021).

simplu la fereastră

pete pătrate călare pe umbră • trîmbiți visate cu jocul pe zid •
dezvăluiri mereu altădată cu cheia în străinul exilului • culoare
roșii din fulgul amurgului – cu ninsoarea plînsă peste orizont •
niciodată simplu la fereastră – singur în culoare • pierdută flotă
preschimbată-n patinele unor transparente de demult • cetatea
moartă cade în întoarcere – cupă cu aripi mistic inundate • nu-
i alt fruct decît nimeni cu zdrențe pe coajă de zâmbet –
scofîndu-și ochiul pentru a-și vedea mai bine miezul • cîndva
mi-am citit cenușiul – pentru ca spart din lume să-mi înțeleg
nenașterea •

aburul silabelor

timp invizibil de piatră'n nicăieri de evanescentă • negru din străfund și din gol • inelul leagă pământul cu rotund de destin • eu de obscură reîntoarcere • ciudate-s bucelele străvezii ale lacrimilor – cu unduioasa lor legănare de-ntârziată nebunie • surîsul e singur plutind prin neștiiri de absențe topite • și singur își ucide oglinda pentru-a dăinui în solitudine • aburul silabelor culege abisul din fiecă fruct • clipe verticale învăluite în fulgere • zdrențe-n târziu de adânc – farurile planează în spirale de-acum și de alb • pete amorțite-n pescuite pătrate • piatra pe care mi-a dăruit-o noaptea e plină de clipe • mă întind în intimitatea străină ca într-o imponderabilitate cu argintul timbrat • mâinile mi-alunecă-n priviri • sângele nopții e beznă de aur • briză dintre sensuri și semne • mă dizolv nu prin moarte ci regăsind pagina nașterii • flori secunde din grădina avisului – e ca și cum ai purta destinul la deget • plămîni incandescenti ai stelelor caută cu misterioasă apnee • orbul înoată-n privire străină – alogenul se zămislește pe sine • exilul e strania lui naștere infinită • drumuri incerte scobite de porți imposibile – poate parantezele onirice ale realului • ochiul e lup singuratic al stepelor și cântec de-oglină de lună • sora cu paloare dezolată • însă anxietatea e unicul orizont – cu nimeni dincolo sau dincoace •

fire

fire de sunet toarse de pleoapele auzului • monoschizofrenii
dezesențiate • cine este locul unde-mi ning neantul • ca argint
de limax somn în invizibil • absurdul fără adresă – umbra fără
expeditor • poate freatic cu nervi de mătase • poate-o lumină
din plicuri galbene • oul orb își desfășoară poteca • manta
religioasă devoră migala – imposibil mirajul argintului • oricât
am dura – nici un pariu nu poate câștiga nemurirea •

foarfeca migrenelor

zdrănțe peste preeriile onirice • foarfeca migrenelor taie vise de hîrtie • fluturi cu aripi de-oglinzi – pierduți în pădurea irealului • fiecă copac e un alt fluture – fiecă fluture, un alt copac • friguri verzi în lanurile serii • secunde vopsesc cu viteză șosele de timp • negrul dogmatic al anxietății plimbă caroserii de groază • aproape irespirabil de străin • “parcă bezna din mine și-ar vărsa silabele-n obscuritatea de-afară • de altfel, ce altceva ne este gura decît o bucată de întuneric” • “ridic de pe jos o frunză ce-mi conduce pașii spre o altă potcoavă • strîng din mușchiul umed care mă duce la altul – chipul meu • culeg din cetina roșcată bucăți mari de somn coagulat – aidoma unor insecte uriașe cu, înăuntru, vise • măn-torc spre mine prin aer asemeni unui faun de fum • un ochi de apă straniu mă fixează • o pată de culoare îmi vorbește • un miros ciudat îmi năpârlește pielea • desprind benzi înguste din deasupra de-albastru – zăpadă de zâmbet ce se topește • un ochi de timp mă privește – refuză să treacă • îl sărut ușor – îl beau și-l miros • fluturînd din aripi stau în mijlocul unei oglinzi precum un sfînx de apă • umblu încălțat în zaruri ce mă deplasează la întîmplare • «ăsta e realul!» • urc și cobor pe același tobogan de sticlă • mă umplu de toate clipele ca spațiul de puncte • îmi iau un deget și-l vărs în paharul de cristal • beau cu înghițituri mici acest lichid primejdios • mă beau întreg cu înghițituri din ce în ce mai mici – de parc-aș fi socrate și-aș sorbi cucută • apoi îmi beau și buzele • eram fluturele acesta cu oglinzi de aripi – sunt acum neantul care s-a visat” • neaua îl ninge pe singur ca și cum ar umple cu secunde scurse – un pahar •

chipul abisului

nimeni căzut în inextricabil galben • nodul e problema însă ghemul ascunde soluția • creierul își destramă oroarea în ore • traversez styxul în barca pragurilor • am văzut chipul abisului • omul de sticlă pătrunde în grădina de nisip a mirajelor • tunel de aur beat de crepuscul • tălpile se destramă în pilozitatea avisului – orgasmul e frison sau căluș • mușchiul spleenatic al inimii nu-i poate decît o praștie cu piatra vidului în ea • prea multe zdrențe de nostalgie în scoicile naufragiilor • sau doar un cântec insidios • și-această angoasă alfabetică a lui singur – cu scaunul în doliu • fulgii din adâncul pădurilor respiră gigantice ninsori • frunziș de șoapte amare • și mirosul amurgului cu sudoarea de raze – maimuța ronțâind biletul final • pulberi versicolore droghează gregaritatea valurilor • sinuoase filamente plutesc – putrezesc • transparența dispare încet în avis de carne acvatică • și razele de silabe din jurul cercurilor vidului • un ultim suflu – sau doar o apnee pietrificată și neagră în dreptul perplexității de ninsori a divinului • o ultimă oroare la capătul mâinii întinse • și din nou nisipul oniric – turbure, deșertul de abur • aerul din destrămați mesageri • labirintul nu-i poate decît privirea aceea străină pentru care gândirea-i prea oarbă • fumul reneagă fărîmele de obscur ale gurii și nările mării • gregaritatea drogată a valurilor cu fantomele ei de neon • aurul ochilor risipiți în acvariu – litera lui o respir • dar frigul – privirea acestui aisberg fără limite ce ne veghează • întunecată – fierea exilului umple misterioasele-i cupe • tot așa cum umbra din eprubetele culoarelor se condensează-n tenebră compactă • în siluete siluite stranii de densitate bioskiatică • pînă cînd albul își culege spărtura ca pe o scânteie sperată •

ceața de substituție plămădindu-se în locul chipului crud •
coperțile tîmplelor deschid, în fine, așteptată – cartea
labirintică a creierului • și stinsul se naște precum o pânză-n
depărtare – sau o simplă batistă • pe spuma epileptică a buzelor
noastre – surîzînd •

obiecte redundante

obiecte redundante pînă la epidermele apei • indecise trestii
tulbură conturul tăcerii • anticarul culege de pe mîneacă o
foarfecă de firimituri • taie limitele risipite dintre dimensiuni •
patina alunecă în pahar – trece prin oglindă – iese prin
zâmbetul de la ora 7 • imanențele incongruente plutesc pe
barca rafturilor • atmosferă lăcuită • unități imagine ale
realității în zdrențe • cuburi de gelatină – chei – funingine
funeră pe pereți • anticarul se varsă pe jos de tristețe – pata lui
neagră e trasă de patru splendizi cai de dric • tetanizat tăunul
rescrie romanul eponim – pe cînd fruntea îi cade în bucăți •

undele întrebării

frunză întunecată de oceanul avisului – insulă orbitoare
înnodată cu nervi • risipiri incandescente caută clipe în ceață –
ies prin zâmbetul de la ora 6 • rece insuportabil varsă tăcere în
flacăra mâinii • verb încolăcit în rădăcina monoschizofrenă a
șoaptelor • peștele-oglină cu profetice coarde – coarnele pline
de silabe cu care dublul ne întâmpină • pana indeclinabilă a
sorilor ne târăște spre-un absurd final • pulberi de înțelegere
prin care vederea nu poate străbate – deși ele ne văd • semnul
inextricabil e chip și e mască – e evanescență și sens • unde e
undele întrebării – undele căruia trebuie să-i răspund •

prin styx

îmi scriu pașii prin porți de întuneric – prin ochii pe care-i deschid cu privirea • nodul plăcerii din cap – parcă un nou-născut al mesajelor • un ochi cu abisul la scară • litera aleatorie îmi dă lecții de identitate • fluviul absențelor adaugă catifea de țipăt absolutului adâncit în lecturi echivoce • zîmbet la oglindă cu singur – levitînd prin cheaguri de labirint • izolat cu moartea în vizită • cortinele brațelor se-ntorc ca niște flăcări spre mine – rătăcit între piscurile gemene • în ce s-a pierdut – ceva, totuși, s-a fost găsit • captivul cu aripile înăuntru – îmi zgîrie inima cu zborurile lui refulate • pereții maro tencuiți cu durere – îmi deschid negrul în nervi • fac cunoștință cu nimfomana din obsesie și beznă fără a izbuti a o recunoaște – cine e? cine sînt? • poate cu uitarea agățată de nume – poate cu cearceafuri agățate de ramuri • poate cu tot albul irespirabil în rugăciunea făcută căuș • citesc adâncul cu versuri înecate în întuneric – cu gânduri la care pagina nu poate răzbate • trec prin infern ca printr-o oglindă – prin styx ca printr-o unică lacrimă •

cine ești tu

cine ești tu eu straniu • o greutate nelămurită lipește focul de ziduri • paznicul eternității veghează la fărâmițarea ineluctabilă a clipelor • și le umple de muțenii • și le-acoperă cu sunete moarte – cu ninsori de-amnezie • cine ești tu eu străin – în exilul dintre două secunde • tot atît de profund ca exilul de noapte • tot atît de nocturn ca fisura-n care risc să mă pierd – părăsindu-mă • tot atît de odios ca viitorul ce scuipe din amprente avalanșele de-obscuritate ale soriilor •

șperaclu interogativ

cine e ecoul – fumul – suflul ultim al semnului de întrebare • straniul șperaclu interogativ al cerului • abisurile se usucă sau poate dumnezeu – cuvintele se usucă sau poate dumnezeu – oamenii se usucă sau poate dumnezeu • și din nou cine – săgetat de țipăt • și din nou unde – străpuns de străfunduri • și din nou – turbure – ecoul • cețuri, cețuri, cețuri – rechini cu boturile pline de silabe uscate • prin pînă la dincolo – franjuri de oglindă sau de labirint • funambulică impostură cu lira în excursie • orbit de perplexitatea nămeților – îmi pieptăn părul cu-avisurile incolore • hoitul meu de dubiu întrebînd secunda limpede și oarbă pînă la sfârșit • fumegînd înecul fără de răspuns • trecere prin sufletul – linear – pierdut •

surîsuri cîrlionțate

cu mozaicul în automobil • cioburi de disc pe șoseaua în zdrențe a muzicii • singurătate plină de tăcere violetă – noapte spartă spălată cu neon • și amurgul coborînd scara de vid a mesajelor • străinul cu auru-n limită • vise decolorate de extraterestri – civilizație alb-negru • insomniaci, clienții au lăsat pe tejghea un amestec de zaruri și zori • naturi moarte îndoliate cu oameni • niciodată nimeni altfel decît foarte simplu – și-atît de inutil • desigur, banale – bacanale circumstanțe delocalizate • manechine machiate nu prea se știe cu ce • pași tiptili cu-amprente pe strune – și cu ciudate urme pe cercurile sunetelor • după sectele religiei – sectele de stat • după fanatism – psihoza culpabilizantă a pandemiilor • ideea de “pedagogie” – nu-l implică oare pe *big brother*... • stalin de surîsuri cîrlionțate – penelopă țesînd cedări din microtrepte • somnul gradualului – pînă la graal • un fir de ață atîrnînd din ochi întreabă poate o lacrimă • albul – cinic trickster anarhist – somn cu ochi de sticlă • frunza izolării plutește înconjurată de petale indefinite • și iarăși lacrimile, plauzibile ace de cusut – se-ableacă încercînd să descopere stingerea cea mai audibilă • briză cu capac • șoseaua se îndoiaie precum un tonomat cîntat de-o fisă • nimeni se preschimbă pînă cînd își exportă importanța • discul poticnit – cu-n ochi în mijloc – oare cum de se mai aude • zdrențele șuieră de tăcere – lame onirice de nisip roșcat • peștele din firul undiței își dăruiește moleculele • *dons d'organes transcendés* • de-acum e rîndul pornografiei să contribuie la știința medicală •

pîrguită evanescență

zdrențe de migrene în camera neagră – cu creierul ca o coroană de cabluri • deasupra durerii decalotate a craniilor • s-ar zice o rețea de transmisie străbătînd obscuritatea inflamată a spațiului – depozitul de deșeuri negre al materiei • fluviu închegat de aur verde – hlamidă de-așteptare luminoasă • fiecare-i moarte pentru fiecare – și fiecare morții-i e asemenea • barca îndulcind cu netezime traversarea spre neant a styxului • cu zarul zorilor în mîină primesc îngerul de-ogîndă al nebuniei • risipesc o fixitate albicioasă pe monoschizofrenia încoloră • chiciura căruntului se-așează pe una din ferestrele îngîndurate ale timpului • exploziile de raze – distorsiunile avisului unde mâini finite plîng infinitul de silabe • grădina meta-zoologică a cosmosului – nicăieri de carne al dezintegrării metamorfozelor • pietrele negre ale fonemelor îmi ies cu dificultate pe gură – precum o tortură glotală a muțeniei • distanțele luminii se năruie în tulbure • visuri de tăcere sălbatică – pubisuri uriașe de nisip își înalță aripa spre șuvițele galactice • absurdul mă urmărește cu înstrăinate ecouri – cu fantasmelor celor ce nu știu să mă vadă • coșmarul curge printre buzele unui marinar îneecat • și-această foaie de hîrtie navigînd printre litere – și-această bărcuță conducîndu-și albul printre strîmtorile triumphiurilor • falus fantomatic părăsit în exilul plăcerii • transparente – de parcă toate organele s-ar preschimba treptat într-un peisaj oniric de sticlă • transparente, iarăși, ca și cum numele ar luneca de pe lucruri – aidoma unor melci morți • zdrențe de migrene transparente – sevele cînd se prefac în frunze • fraze lunecînd precum o toamnă instantanee prin elasticitatea netrecătoare a secundeii •

ele lasă-n urmă coloane de pulbere în zăbovirile iernatice ale copacilor • o ninsoare a anihilării persistînd în uitare • aripa se topește în obscuritatea zborului • melancolia își adîncește paloarea în strania ei scînteie • răsfoindu-și povara întunericului spre pîrguită evanescență • îmi întind sub straturi de zăpadă amnezică ebrietatea fragilă – cu secunda extensibilă • îmi scot deodată măștile înnegrite ale tinereții – febre de argint zăngănind pe dalajul avisului de marmură • cadavre desfigurate – cu numele strivite-n pumn • mă masturbez – ejaculînd sperme reci pe străzile ca niște pești morți • funambul avisal dansez cu-absurdul printre dungi de zebre • îmi scufund oglinda-n haosul ninsorii ca pe-un ascensor cu care-n fine urc • ah! guvernez cu ghilotina-mitralieră sau baremi cu karșerul – proptit cu cîrje negre-n extazu-mi exterminator • cîntec de ochi închiși cu norul în cristal • scînteia aprinde numai întunericul în care încet te pierzi • grindina toxică a lumii-și deschide ochii ca niște urși polari • analistul insomniac citește-n ouă sparte ora exactă a bacteriilor • prezice foarte exact toate evenimentele histrionice – cel puțin de la helsinki încoace • iar căderea comunismului o datează cu 22 de ani înainte de potop • mai intransigent decît robespierre – nu cred decît într-o singură utopie – o unică solitară ucronie • pe care însă cuvintele nu o pot formula – nici gândul pre-zice •

lacrimi pe șoseaua pierdută

lacrimi încetinite pe șoseaua pierdută • cine se poticnește în a
fi dar îl întâlnește pe nu • dorm pe salteaua întinsă de ochii mei
închiși – pe covoare colorate unde întunericul se sparge •
nimeni e prea simplu pentru moarte • creierul meu – prea
simplu pentru argintul straniu lăsat în urma zilei de melci •
înmugurește neaua pe câmp – neantul e poartă de zâmbet •
timpul plânge nervi – barba de suferință a camerei maro •
femeia părăsită a vomitat galben pe stradă • zdrențele unui
țipăt îi pescuiesc gura • cel ce te ucide te inițiază – barca
regăsește drumul prin zid • verdele se pleacă spre străfund de
cenușiu • când albastrul privirii sîngerează – regele œdip
citește sfinxul • își toarce drumurile din ochii absenți • ecoul
redundant mă întârzie – cu cercurile în prag •

întunecat avis

gură albită de doliu – plină de uscate silabe de os • vînt
înzăpezit de lumină devastează cu întrebări osuarul memoriei
• o lampă alogenă – glob de solitudine în locul palmierului și
însulei • o frunză de întunecat avis – în locul copacilor voștri
de șoapte • căutînd fericirea – ne preschimbăm în fantome încă
din viață • decupăm amintiri și le luăm locul în vid • înălțăm
filamente indecise spre pal palimpsest primordial • poate o
hartă indescifrabilă • un somn de neînțeles • cuvântul din litere
zero e poate numele tău – neant • numele tău respirat numai
scris •

merele oglinzii

culeg din livadă merele oglinzii • prin ordinator – semnul mușcăturii lor se plimbă • umbră încorporată care m-a trădat născându-se – născându-mă • foc alienat – pește din acvariul tutelar al zidurilor • melancolia – cu vrăjita vargă – prin nimeni – foarte departe • merele oglinzii mă sărută cu buzele lor de niciodată • sumbrul sunet din livada ordinatorului • umbra ta dăruindu-mi pe piatră – buzele îngîndurate ale jocului •

veșmînt de reverie

drumul acesta argintat de lacrimi • unde-un melc uriaș își abandonează labirintul • singur aude încă sâniile tăi reci ca niște stele • abisul se apropie de mine – prin mine – tiptil • și inima mea plină de Nu! • inima mea plină de Unu • cheile sînt copiii întrebării • cînd adormeam în patine – tu mi-ai fost nesfârșit patinoar • funambul al cuvintelor – cu verdele flexibil ca nopțile avisului • vai! dacă tăcerea mea ar mai putea vorbi – acum că-mi port singurătatea în veșmînt de reverie • acum că moartea cosește zăpada •

banală hrană

ciudat – ciudat se adună mirii • ciudat – ciudat se sfirtecă mirii • se țeș – se deștes unii pe alții • curge vinul gîrlă în negru • curge visul gîrlă în noapte • oglinda-i departe de pahar – nu-i vin în imagine • mirele cade-n bucăți – zdrențele loviturilor țipă • ficatu-i sare-n tavan – sărează cu nălucă de lună seara și marea • inima i se rostogolește străină-ntre mațe – labirint amestecat cu labirint • mortul e botezat cu tăcere – îi mîngîie pe ceilalți cu singurătatea lui stranie • tiptil se apropie cuțitul – tiptil se apropie frigarea înfrigurată • tras în țeapă e mirele – orfeu sfîșiat de mereu alte bakkhante • tiptil se apropie mireasa – tiptil se apropie crima ca o nea albită de sânge • da, foarte tiptil măcelăreasa – foarte-foarte tiptil vaginul cu dinți • cer sărat de seară – se revarsă pe drumuri în fluvii de devastare lupii crepusculului • ohhh! lăutarului'i curge sângele din vioară – îi curge sânge din strune și din buzele cântecului • bietul, bietul mire – bietul, bietul mire • orgasmic – orgiastic – incestuos sfârtecat de zgomot și-uitare • între două raze ale soarelui – cîte înfiorate silabe • dezagregarea e lume și omul e noapte • pulbere și cenușă – și rece – și vid • iarnă și strigăt • geruri de îngeri • ahhh! prietenele miresei țipă cu gura plină de mânie și sânge – stranii, stranii cupe • cupe ce-s răni – venin și indicibilă vindecare • desiș de carne crudă între mormintele dinților • secundele fracturate se zbat – și-odată cu ele timpul, această eternitate desfigurată • orgie și masacru – nunta – orgie incendiată de masacru • sex și gură – rădăcini desperate – zdrențele strigă • da, sexul înflorind ca un păianjen în gură • vaginul cu dinți de oroare roșie • păianjenul navigînd printre fiori de fiorduri • disparerea albastră cu aripi de lacrimi – și

palmierul de fier de pe insulă • copilul-enigmă se dizolvă între aer și sticlă • da, lăutarului îi curge sânge din țipăt – îi curge sânge din vioară – sânge din fiecă sunet agonizând în secundă • și nunta – această sete de noapte și indicibilă moarte • această sete de cruzime și viață • ospătăm din cojile inimii – bem procesiunile nocturne ale sângelui • acum – când doar o dantelă de cenușă – o dantelă de vag – aproape transparentă – aproape risipită • ne mai rămîne din lume • straniu totuși – nu intensitatea definește oroarea • ci pînă la urmă tot jocul sordid al intereselor • nu moartea – ci tot calculele vieții • viața – iată ce face oroarea mult mai oribilă • iar din victimele ei – banală hrană la ospățul nesfîrșit al ferocității •

carte de simboluri

sîni de gheață sub stele • singurătatea e o spadă stranie levitînd peste dalele evanescente ale deșertului • o spadă de exil • copilul se dizolvă în prag – acolo unde aerul se termină și vidul avisului începe • șoapte de priviri și pași de frunze – drumurile acelea uitate trecîndu-și îngustimea prin cercuri • hlamidă boreală – plutire de mit • carte de simboluri și aisberguri • paginile banchizelor – și zeul cu coroana lui de șaman • cercul sfîrșitului – cerul cînd se apropie ofidian cu mușcătura de umbră •

decor de cenușă

poate o poartă de ninsori spre un decor de cenușă • ram de-
avis pentru magia copilului • și un cuvânt prea orb pentru
labirint • omul se dezbracă de vis – trece cu trezia prin vadurile
zilei • barca violetă se naște din apă – își urcă lemnul
întoarcerii prin lumina rigidă • prin fulgii argintați de amiază
• fără melancolicul – de nimeni își apropie misterul • adânc de
mușcături minerale cade-n adio • ioan își înfășoară în nemurire
și aur creierul țipat • prea joasă seară pentru scara sinuciderii
– cu sticla deja decedată •

drum regăsit

pîndesc silabe ca un cheag de umbră • ghemele somnului
traversează ecranul de ceață-al avisului • caut o cheie a cărei
ușă sînt singur • rămîne mereu încuiată – poate pentru că
dincolo de ea nu ghicesc decît bănuială • calc pe o zăpadă
narcotică • trec prin infern ca printr-o oglindă – prin styx ca
printr-o paloare de lacrimă • țin între degete frunza neagră a
inimii – legalizîndu-mi la notariat dreptul la insulă • acum că
mi-am ras de pe disperarea obrazilor camera de dincolo de vis
• drumul regăsit pe care nu călătorește decît vidul •

smerita

ziua în care am învățat zăpada • rece de pagină – sânge de silabă • îmi plimb printre ziduri sfărâmate cutremurul – și cu cerneala mușc din moloz • negrul se despoaie – își pierde pe șosea cicatricile • îmi ascut ochii cu briceagul voroavelor – în timp ce paleta lunii întreabă moartea cu mingile de ping pong • tu, mereu străină femeie, îmi chemi sperma cu vaginul tău ud – și scafandrul de-argint cu melcii gurii tale • porți pe umeri toată ninsoarea întunericului – și sfioasă te mistui din fața înțelegerii mele • căci te-am privit cu ochi de icoană – dar ai existat vreodată – smerito • și eu? •

hazardul aproximativ

migrena se naște din pești – ca o femeie cu embrionu-n erecție
• ceasul coboară prin trup – străin ascensor al destinului •
singurătatea-și caută auru-n aură – oglinzile ofilite visînd la
toamna simbolului • adam își plimbă luna luciferică prin
grădina multicoloră a zdrențelor – zboară tăcut printre
chipurile palide • dispăre prin culoare lăsînd în urmă un
coridor fără culori sau nume – cu toate ferestrele înțelegerii
deschise • bea umbre cu buzele-i de sticlă • înșeală golul cu-o
scoică rotundă cu pene vorbitoare • caută și uneori întîlnește o
moartă cu sânii plini de poteci ca un alt lapte – ca o altă sevă
a ocultării drumurilor • regăsește în înstrăinarea vizibilului
intimitatea invizibilului • de parcă unul s-ar dezbrăca limpezit
de toate misterele celuilalt – iar invizibilul, el, veșnic celălalt,
s-ar înveșmînta – insular peste-tot – cu hlamidă de vid și
zdrențe de exil fastuos • plătește astfel fără cuvinte o soartă
străină – și-uimirea stafiei pe care-o părăsește • în el dincoace
joacă ping-pong cu dincolo – fără ca nimeni să izbutească să
se decidă • și năpîrlește de labirint – pierzîndu-și dincolo de
orizont toți solzii semnelor • oricare ar fi fost încuviințarea sau
interdicția – oricare navigația prin dulceață sau amărăciune a
fructelor • naufragiile lui – eșecurile lui mînioase nu mușcau
decît din aceeași singurătate – cu monogramele ei misterioase
ce-l țineau la distanță • astfel că uneori își spunea: “izvoarele
cenușiiului adapă siluetele tăcerii • am cules fructele lacrimilor
și le-am depus în urletele fiarelor dăruite – stranii filamente
numele lor • le-am cules și le-am depus cu mâinile tăiate – ca
tot atîtea lămpi sparte • melcul mi se topește în palmă asemeni
unui fulg complicat • bărcile de cuvinte ale morților încă

absenți își varsă veșnic vidul – iar captivitatea îmi învăluie-n suflet neantul” • dar migrenele mai sînt și cavernele luminoase ale nebuniei – unde nornele-s judecate și condamnate la moarte • unde normele sfărîmate ale destinului și zdrențele tuturor drapelurilor sînt amestecate-n maidane – cu pale de vînt – bucăți de întuneric – silabe – cenușă • unde anarhistul solitar caută scara stazei lui orbitoare • și sinuciderea hipnotizează depărtarea cu ghețari cosmici – aidoma ochilor vertiginoși ai vidului • privirile ating cu insolită energie semiotică șuierul unui început primitiv • singurătatea devoră mirajele • rațiunea e imperiul năvoadelor • fructul negru poartă sămînța refuzului • noaptea se deschide asemeni tăcerii acumulate a apei • distrugerea e poate ultimul refugiu • căci într-adevăr doar dispariția scânteiază veșnic • da, așteptarea nu e decît inevitabilul încă mult prea tulbure • proximitatea unei ocultări concentrate ce-și încheagă, singulare, excesele • dar degetele orbilor au nălucit un han roșu locuit doar de halucinațiile apocalipsei • oh! lacrimi grele de orbire albă – iarna ochilor încărunțiți • mușcătura calului își trimite dinții în val – precum un labirint înfîlnindu-și stingerea cu fruntea • diamantele stuporii strălucesc prin cenușa căutării • doar gura cu pene vorbitoare mai zboară prin deșerturile anonime ale plumbului • ramura unui sunet iese din clipa degetului • albia de piatră se umple cu oglinzi roșii • amurgul spală flori galbene cu țipete stridente • diagonalele imaginarului evadează din pulberea eternității matematice • abandonează zdrențele asfixiate ale numerelor • bălți de lumină inertă parcă așteptînd o alegere • nimeni respiră adierea unei tăceri extraterestre • ce reîntorcere mai este oare permisă • ce boare nostalgică mai poate fi respirată • cum să străpungi pielea de silabe

impronunțabile a lucrurilor – transparența lor parcă sticloasă •
da, elasticitatea aceea redundantă • o ultimă caricatură pentru
această cheie disprețuită ca o capodoperă • am lăsat o mână
adormită în molusca de absență a visului • haosul acestei
parade bufone precum o deficiență perplexă • diagonală separă
și unește închipuirea cu stupoare nouă • plajă pentru camera
de întuneric precum un tren cu opriri de spume negre • plec
din cenușiul care mă cheamă spre biserica indiferenței •
lumea-i impostura umbrei cu opțiunile carbonizate • dar vai!
zarul celui de-al treilea om abolește subit măștile aproximative
ale hazardului • ale hazardului aproximativ •

pietrele iluziei

bărcile zilelor agonice-n timp • buzele apei între privire și aer
• singur își scutură lutul de pe vid • steaua zăpezii visează în
blană nocturnă de negru • mersul încrucișează drumurile pînă
deschide uitarea • pînă cînd printre sfărîmături de miraj și de
ceață nu mai rămîn decît ele – pietrele iluziei • dezgustul – sau
poate discernămîntul – sau poate disprețul • sau doar atît –
nostalgica avalanșă regresivă • potopul ce-și numără umbrele
– retrăgîndu-se spre incomprehensibilă rană •

amurgul i

barca urcă pe râul de sânge – al memoriei • pînă cînd – mister
și clipă – neantul o bea • tăcerea aida unui ghizd al abisului
– și lungă notă nostalgică a ultimului crepuscul • da, xilofonul
morții – pietriș de inimă palidă • eu sînt amurgul i cînd
strălucesc și cînd m-ofilesc în hlamidă de toamne • cînd
strălucesc de orbitoare ofilire – cînd m-ofilesc de stinsă
strălucire • în franjuri de labirint – în avis de oglindă •
ninsoare-s bătăile inimii pînă se pierd în cer • sclipesc prin
lucruri hieroglifile stingerii •

timp tencuit

oglinzi transpiră – plîng în cupe oculte • în clipe ascunse –
sincronic zidite • un timp tencuit – cu pleoapa plină de lacrimi
• un mit jupuit de-o înțelegere prea adevărată • o lume
repovestită mereu de-un alienat cu buze lipite • sau poate-un
cîine ce se desenează singur dispărînd • o melodie a
paradoxurilor • mai liberă – pe măsură ce se înconjoară de
moarte • plutind peste fețe absente – fără să-ncerce să mai
spere – neștiutele •

străină venire

piscină de negru – mai mare decât umbra cuvintelor • zăpadă
din zdrențe de noapte și zi – mușcă amiaza • beznă sau dubiu
se apropie cu o mult mai străină venire • de exilul meu fără
pași • păsările privirii se dizolvă-n zbor infinit •
magnetofonele – sicrie pentru fantome – cu voci spectrale
putrezind argintiu • nimic pentru singur – nimeni pentru
labirint – fereastră – și-oglindă • acesta – sau altfel – sau dacă
• trebuie să mori pentru a ști •

coyotul albastru

am plecat – am ajuns • vocea-și întinde mâna – descălțată,
lampa vorbește • adio-n depărtare • zdrențe de lună – fișii de
beduin • nitescențele argintii ale frunții – precum un turn
cufundat în obscur roșu • un turn gânditor • tăcere adîncită-n
dezamăgire înserată • lumină ostenită pe cîmpuri • respiră
abisul de șoapte verzi al frunzișurilor • coyotul albastru urlă la
lună – furtiv meteor • nervii i se strecoară-n nisip ca niște șerpi
• coyotul e o geometrie lobacevskiană policromă – cu ciudate
inflexiuni de sirenă în vocea-i persuasivă • dezlipit de blană el
e un haos afectiv lustruit cu toate alifiile • seducător – cu mult
nisip în banană și fumul pe tejghea – coyotul albastru • dar mai
bine să revenim la zdrențe •

zori fără zaruri

lungi lacrimi orizonturile – lungi lacrimi verticale – porțile sălbatice ale plânsului • aproape abstracte – ca traiectorii oculte de tenii • copaci – prelungi copaci orizontali cu ramurile efilat sfișiate • neidentice – zdrențele stridente ale avisului • reticențe de cristal precum un dublu versant al echivocului • plimbă povară pe tandru creier de lună – deșurubează din negru cerul cu cap de uriaș • ape orizontale – ape verticale adâncindu-se în sclipitoarea lor dungă • pline de pești – aidoma frunzelor tăcute de copaci scufundați • când toamna amestecă un timbru metalic în silabele delfice ale amurgului • sau poate torpori orizontale acoperind depărtarea profundă – cu-o stranie rețea • elfi de cristal • fire de orizont pe care un somnambul sau poate-un funambul extatic ar putea încă să meargă – interogând în echilibru ambiguitatea abisală a cerului • da, funambulul transparent merge în echilibru pe firul extatic al orizontului – de parcă delirul s-ar transvaza • oh! migrena e migrația foarte prelungă – foarte orizontală – a creierului meu în care de lună plină mor • în care de silabe mă trezesc – în zorii fără zaruri ai zdrențelor •

sania de lacrimi

îngerii nu-s poate decît alibiul demonilor – cînd flăcările florilor îmi poartă-n somn parfumul ariadnei • înserarea irizează fulgii pădurilor • consiliu obscur din siluetele literelor • copilul se învăluie ca-n zdrențe perverse – în rîsu' închegat – enigmatic de spaimă • singur tăcutul încearcă să iasă din oblic • secerișuri transparente destramă lontanul în visătorul sieși inaccesibil • trupurile unse cu lună de reveriile valurilor • pietre cu povestea pälind de magie • poate hamacul desfrunzit al avisului • senzația sinelui cu nostalgia-i dureroasă – schimbătoare de maluri • poate dezvăluirile albului precum o iarnă a lebedelor • inima-i un ocean cu porți unde silabe se caută • mister cu insulă unde chiar apneea e respirabilă • întîrziat mă aprind în bezna fără zaruri a zorilor • spectrală masă de negru cînd lumea se stinge • bărci stranii străbat lămpile solitare ale mâinilor • oglinzi lichide în labirintul de ramuri al sângelui • ele hrănesc cu absențe neștiutul privirii • echivocă-i trezirea prelungă a viselor – peninsula lor de fantomă de hîrtie tîrzie • cu ochii rostogoliți în departe trupul înoată deschis în uitare • mă întîlnesc cu așteptarea moartă-n zăpadă • un zid ilizibil mă taie în două – merg împreună cu singur pe drumul legat • merg prin exil spînzurat de pasul fatal al nașterii • albastru de-atîta solitudine refuzată • în iernatic etern – nimeni e o sanie de lacrimi •

omul handicapat

desfigurată limită – pînă departe • peretele casei ca o cochilie
oarbă • oul tăcerii – însingurată pleopă – caută pînă de aripi
cu fețe de-oglinzi • zborul scobește în cer o fereastră – dar
înțelegerea, bîjbîind, încrustează în sine un labirint • el se
apropie – și eu pe tu-l răsfoiește • cartea e omul handicapat –
cu paginile rupte de ceilalți • tulburate praguri • frunză sau
inimă – singur albastru de poartă • ofilit amurg al memoriei •
cînd barca își pierde gîndurile în implacabil de apă •

eul de dincolo (1)

pădure a toamnelor cînd coamele amurgurilor • neîntrepută
savană – amîănă moartea și noaptea • auzul nebunei își culege
floarea din grădinile mute – cu gesturi mărunte înalță
filamente de rugă luminii • jertfește secunde măcinate
obscurității – și sărută acel sânge din care chihlimbarul tăcerii
nu se poate desprinde • parcurg cu viziuni de viziuni zonele
moarte – ele sînt eul de dincolo • luna se pudrează cu alienată
paloare • sticlos tigrul mîntuitor devoră coșmarul trezindu-se
veșnic •

din nou

din nou această iarnă cu ghiare de litere • din nou acest timp
cu colți de secunde • din nou această demagogie ca un pistol
și străinul tuturor națiilor cu mantia-i de gratii • din nou acest
iremediabil – din nou •

la ce bun...

la ce bun toate aceste silabe jertfite întunericului • la ce bun căutarea și chiar înțelegerea – confruntate cu cinismul mirajelor • jumătate din chip se răsuțește spre chiup și-l contemplă • barca preferă să se scufunde preschimbându-se-n zîmbet • să te cojești pînă la mistuire de tot ce te reține-n coșmar • să-ți speli fețele poliedrice în tăcerea tigrată • tu însuși ești bolovanul pe care crezi că-l împingi – tu însuși, apa ce te refuză • tu însuși ți-ești vis în singurătate • și tu neant cînd dispari – în fine, treaz •

pistolul de ghips

poate – și din nou depresiunea • poate – și din nou disperarea
• poate – ca o totală obstinație a neînțelegerii • niciodată destul
vid – o rugăciune a căutării • zidul dintre mine și tot ce mă
desfigurează cu ciocanul • nimeni între mine și neantul ce-mi
răspunde la fiecă lovitură • nimeni dintre mine și chinuitorul
meu lagăr • mergînd devin tot mai mult labirint – mă decoloriez
cu truda fiecărui culoar • înșelat – vomit tot mai multă
minciună • și-odată cu ea – limbile acelea impuse • tot mai
multă tăcere în beznele apropierei • un nume tot mai irespirabil
• foneme tetanizate între sens și apnee • și bineînțeles alte
decolorări – alte culoare • mătănii din cristale pline de sânge •
din transparente cu țipătu-n vizită • cristale unde se-ascund
fărîme de nume • turn cu disperarea în țândări • singurătatea
se apropie de mine – în ochi cu-o lumînare neagră și-n mîna
c-un ciudat pistol de ghips • nimeni din casa-i de nicăieri nu
poate să piară – deși culoarele – toate culoarele – se pot stinge
•

furia uneltelor

degete cu unghii de stea la ferestre • nici o silabă în afara
avisului • pictăm anii ștergînd toate anotimpurile • în ciuda
pietrelor – nu putem citi ce nu putem respira • furia uneltelor
sparge chitina cuvintelor • mirajele mi se albăstresc în gîtlej –
ca deșeul unui zeu cu apocalipsa înghițită • e vorba mereu
despre altul – oricît ne-am sinucide • epifania euthanasiei ne e
– sistematic refuzată •

echivocul avisului

schelete încercuite de zgomotul porților • se topesc în silabe –
se evaporă spre ploaie divină • s-ar zice niște zdrențe de
clopote • fișii de penumbră amortesc în vis • carnea putrezește
tot mai onirică în profunzimi ilizibile • bucle de clipe în
ordinatorul simbolic al spațiului • nimeni cu coadă de möbius
– totuși cu infinitul zîmbind • la cine ajunge noaptea când își
deschide aripile • la ce bun să zbori când poți citi în tine tot
echivocul avisului •

pașii

pămîntul parcă-i o fabrică de pași • îi înșiră pe benzi rulante de singurătate • pașii te poartă printre porți de aer ce se deschid spre nicăieri • din loc în loc – bucăți de fier incandescent ca niște răni fierbinți cu care semeni • pașii ăștia sunt niște lucruri foarte curioase • uneori aduc cu niște ochi imenși ce se pîndesc unii pe alții • alteori cu niște capete retezate ce nu mai pot vorbi • cu niște umbre de cenușă • într-un fel sau altul pașii seamănă cu niște oameni striviți • sau cu zdrențele unor miraje înfricoșătoare • dar mai pot să se asemuiască și cu niște bălți de timp ce nu mai vrea să treacă • privindu-i ai impresia că stai pe fundul unei ape adânci unde ei-s tot tu – un tu care s-a înecat demult • de fapt, cu cît strîngi mai mulți pași – cu atît mai mult semeni cu un birou al obiectelor pierdute • le-a pierdut nimeni deși nu se poate spune că le-a găsit cineva • noaptea, o femeie spoiește vidul cu alb – vidul ăsta e luna • sau poate că luna nu-i decît o boală văruită-n alb și pașii sînt cadavrele • s-ar zice că ea are întotdeauna în paloare ceva bizar, ce zămislește viruși • sau virușii încearcă să preschimbe trupurile în infernuri albe • pașii pot fi și gura ce spune că locuiești mereu altundeva • totul e o casă fără acasă • tot ce locuim se sparge și ne sparge • ne sparge tot mai singuri • atît de singuri încît pricepem în cele din urmă că n-am locuit niciodată altundeva decît într-un ciob de greață • greața întregă ar fi fost oricum prea mare – prea încăpătoare pentru noi •

obsesii transparente

migrene de spulberare – zdrențe – sfori cu gust de cenușă • asemeni unor fructe de-alburi lunare • clopotul deschide un ochi – un ochi de sunet negru • dar pînă unde coboară oare toamna • toamna cu lacrimile ei crepusculare – precum un sânge profetic al privirilor • straniu înoată în suflet veșmintele trupului – de parcă spre cerul avisului eul ni s-ar evapora • și iată-mă prea mult dincolo pentru-a mă mai explica dincoace • străin în grădina de sare – singur pierdut între flori de amar • între fiori de chinină • seara-i sărată scară pentru nitescenți melancolici – le oglindește cu nesfîrșită blîndețe visurile negre • “vai! – își spuse nimeni – parc-aș mânca lupi în fantoma unei biserici cu cenușiu pietrei destrămat • văd ororile invizibilului cu bioxidul de carbon al expirației – infernul ce-și ascunde flăcările-n plante e sclavul martorilor • se retrage ca un port în sfinți de umbră – ejaculîndu-și în tăcere vesperală cenușa • alunecă-n jurul lui însuși precum închisoarea în cercuri a așteptărilor • chemări de ceață difuze-n scânteii – somn irizat de treziri în pulberi stelare • un pod extrem de rece din florile neculese ale trecerii • apele sufletului parcă respiră întinse prin limite • aripile plutesc dizolvîndu-se • imaginile-și uită oglinda – sumbru paradis din cioburi muritoare multiplicînd beția fărîmării cu ocultarea extatică a formei • luna aruncă globuri plutitoare în privirea-mi epuizată de lungul miraj prăfos al zilei • siluetele timpului lunecă-n departe lăsîndu-mă înzăpezit în urmă • mă țin în mîna omniformă a memoriei în lămpi de fragmente • mă reflect în licăritoare dispariții • surîsul traversează oblic un cer gol – cu pasul asemeni unui tunel de portocale izolate-n târziu • albastrul descoperă ninsoarea

tenebroasă a pădurii – nitescentă precum o aripă scăldată-n larg de palid • resturi moi între etern și amintire • obsesii transparente degustate de amnezii fluide • turnul e zarul traversării abolit de oul spart de nostalgie al originii • negrul sângerează altfel și întunericul își întîlnește altfel împlinirea • fumul urletului 'mi urcă din gîtlej – pân' la lumina furunculoasă a farului • sperma coboară prin raza zdrențuită a silabelor – precum o scară de sinucidere lunară” • peninsula de penumbră a reminiscentelor • frînturi de litere în texte desfigurare • veghe de-argint peste valurile malurilor • corpuri de materie întreruptă își simulează dilatarea-n abis • pasul stelelor cu degete desprinse – tălpile zîmbind cu dizolvare aurora încetinită a apocalipselor • eul își poartă precum un melc scindarea – urcă pe firul ei spre avisuri monoschizofrene • celălalt, ascunsul, seamănă c-un filament zidit • orice interval înstrăinează veșnicia suprimării cognitive • ne străbatem exfolierile efemere • mîinile se țin de reflectare într-o oglindire răsfirată • cad în stropi fantomele organicului – măsurîndu-și în cadrane transformările invoevolutive • amneziile atomilor reorganizează spațiul – memorie fără nume • aripile – paginile răsfoite ale zborului • formula succesiunii igienice cu lămpile regrupate în triburi psihedelice • magicianul filamentos reconstituie infinitul cu mijloacele zdrențuite ale indefinitului • haosul unor finalități indecise – infectate de melancolie • cheia de sticlă descuie ascensorul palmierului – până când gândul se-apropie de cântec • întomnarea scrie pe frunze literele tuturor limbilor – iar pe trunchiuri cele mai stranii cuvinte • dar cele mai misterioase silabe le poartă vântul plin de tăcere • și din nou retoricul nimeni • “oh! spațiul alunecă-n ecran – secunde se rătăcesc în suspensii de arhipelaguri

nehotărîte • sărutul bizar al stelelor cu găurile negre – se desface-n nostalgii incognoscibile • paginile măştii nu mai sunt lizibile – iar zeița nu mai e decît o moluscă roz • pur e doar sfârșitul – nu prefăcutul început • întâmplările desființării fac act de-absență – ca deșeurile unei imaginări indifferente • căutarea se rezolvă într-o destrămare de ajungeri nicăieri... • nu-i curios că pigmalyon s-a scos din priză înainte de a se fi sculptat!” •

équerre de guerre

équerre de guerre – cu ce străine dimensiuni • zdrențe și zigzaguri în ping-pong • o perlă între ochiul meu și-infinitul razelor pierdute • poate o cheie linge la ușă – felațiune a deschiderii • vagul derbedeilor cu terenul în vagin de valuri • fără calități pe umbre cu barca • labirintul libidinii pe zăpadă murdară • de ce suferă zdrențele de-agorafobie • un ciudat cristal cu stropi de sânge și de nopți • firele lontane – pânze din dispersii • ecourile orizonturilor – dendrite pe satelitul îndoielii • da, dendritele fisurilor pe geamul tulburat al întîmplării • monștri baroci printre fantome de umed • erupții tropocronice – criza dermatologică a sunetelor • prea sus pentru un exercițiu de plutire • prea diluat pentru o experiență letală • prea lotofag, în fond, pentru o liliachie amnezie •

sub oglinzi

zdrențe cu melancolia amurg profundă • icar dezagregat între litere și pene • vizuini de palincă poliedrică – explozii incolor
• străzi de singurătate sub oglinzi – când avisul împletește siluete la fereastră • priviri suspendate – demon visînd la geometrie într-un pustiu nirvanic • da, demon de praf roșu – șaman beat de nisip • pe cînd ninsoarea de silabe a soarelui – cu nervi albiți de raze • pasăre de foc în timp ce lumînarea îmi iese încet din cap cu ascensorul • trenul frunții transportă cele mai stranii mărfuri de la inventarea căilor ferate • cei mai insolit zdrențuiți pasageri • și camera asta cu toate limitele maroului sparte – unde zac pe crinii nervilor în pat de heroină
• aproape interogativ de ludic – cu cine mîngîindu-mă • fir de iarbă cu-absolutu-n verde • și iarăși voi, zdrențe dragi – pe ce subiect să ne mai exclamăm împreună • în care vers să ne depunem icrele amprente
• stropa – tropa – protocron • prototropotop adică • tropăit stropit de stropii macronii – coproprototemici •

ursul infinitului

zdrențe metafizice • da, conștiința și ființa sînt separate de iluzie • oglindă caleidoscopică • sau mai tehnic – în-sinele și pentru-sinele sînt separați de subiacență • 'nainte de neant – ninsorile portocalii de soare cu zarul îndoliat • cavernele depresive își caută autorul – electrizat de valea lui de jale • lacrimi de urși mînjesc vidul cu obscur divin • lamentații lontan întrerupte de blana obsedantă a întunericului • de ce plîng – de ce rîd – fragmentele astea absurde • epidermă de zăpadă pentru un marsyas de vară – jupuit de febrele fictive ale planetei • pante rupte – straniu gemînd • menstruația crepusculară a pămîntului – unde morți se lasă lunecați în străvezime • mesaje respirate – cărți de sufluri • încetări cu trepte de așteptare – cu bezna nebuniei precum o cremă mustindu-le pe degete • și iarăși înrădăcinîndu-se-n dedesubtimea începuturilor • haosul înăbușit pe care fiecare-l poartă-n inimă și-n vine • în suferințele întrerupte de apnee și tăceri • pietre de rîu părăsite de apă se sărută cu negru de stele • da, cu jalea îndepărtată a zdrențelor fluturînd • ceața de argint îmbrățișează brizele trădătoare – de parcă am trage după noi segmentele navelor • ambarcații grele de fiere și înfierbîntate lacrimi • tone, da, din tot acest răsunset scufundat – vibrînd în fundătura neînceputurilor • acolo unde ursul infinitului – tot mai negru și mai negru mormăie – oh, mormăie •

platina enigmelor

prea departe călare pe labirint – la umeri împătrit cu aripi de ferestre • prea perfect în anxietate – când dumnezeu cîntă la diamant • aștept lîngă limită și lîngă înălțime – un zbor ciudat din crengi înflorite • un zbor în apa căruia floarea mă amenință cu visul • poate doar capetele se mai îndoie – trestiile cu-argintul dăruit de melci • și dragonul ascuns precum un val de aur – în cușca ascensorului • da, sub mînia zborului meu nerecunoscător precum cristalul • traversez prea aproape pietrele pe care le-a vorbit cândva sfînxul – descifrînd sufletul lui de stix • pe fundul căruia doarme – stranie femeie bînd numai moartea • platina enigmelor •

hamacul reveriei

exces străin undeva între violet și snopi de paralele • exces străin undeva între nimeni și sânul din care-și sughe argintul melcul insolit • el – campionul handicapat al inocenței • exces străin ca o trâmbiță de turbure în care suflă copilul prea cărunț – prin ninsori de heroină • și deficiența familiară – când nimicul se leagă în hamacul reveriei • de parcă peștele prins ar înota prin țesătura năvodului • în asemenea împrejurări – cuvintele împușcă exodul drept în inimă • și nimeni au nimic se dezbracă – de același copac •

inversându-mă

gura se deschide plină de priviri – ochiul se deschide încărcat de silabe ca de niște fructe ale tuturor înțeleșurilor • cu gura deschisă văd infinitul – cu ochii deschiși deslușesc prin cuvânt toate sensurile • inversându-mă, suprim orice interdicție • inversându-mă, îmi preschimb tăcerea într-o briză de silabe • inversându-mă, îmi convertesc secundele în eternitate – în încetul de la liziera neantului • inversându-mă, refuz oglinzilor orice imagine – și orice vîslă amintirilor •

jupuit de vis

umbrele cresc în declinul turnurilor – dorm cu turnul în
obscură înclinare • seara e un rezervor de albastru • singuri-
oglină sînt fulgii ce-alunecă pe-un vid prefabricat • zdrențele
zboară pe pale de vînt – dorm destrămînd masca vînturilor •
jupuite de vis – crucificate de răscruci – numele acestea
mustind de petale • jupuit de vis – crucificat de răscruci –
nimeni în barca spartă a întrebărilor • răspunsul e orb sub
ploaia cuvintelor – întocmai ca o floare a vidului •

perdeaua roșie

zac albastru în pulberea moale a stelelor – în mînă cu străin de avis • am degete de galaxii și unghii limpezite de contemplații • și respir diamantul prin pânzele trădătorului argint • o notă de umbră îmi răspîndește zăpada sub partitura picioarelor • și-o sanie prelungă îmi cîntă-n oglinzi • drumul concret pierdut de ferestre – amestecă suferința și clipele • amestecă nopțile sparte și sărutul de beznă și apă – cu-adâncul unui obscur foarte străin • amestecă iarna cu plete de melancolie – și lacrima cărunță a avisului • îmi port, mergînd pe fundul oceanului nopții – uriașa povară a numelui meu incolor • tot acest labirint zdrențuit – din care silabele mele nu izbutesc odată să iasă • sînt absurdul care locuiește în destin • patria mea-i dezgustul și contradicția lumii pe care-o vomit • sînt gigoloul subiacențelor – deși paloarea lor spectrală îmi rămîne străină • absența mi-o înveșmîntez în zdrențele neștiutului • și hazardul e gitonul meu preferat • ah! e neantul meu – iar eu cu zâmbetu-mi fără silabe sînt obligat să-l slujesc (*dienen, dienen...*) • e foarte adevărat că valurile roșii ale vinului se-nvăluie în imposibilul căilor ferate • e foarte adevărat că trenul meu trece prin vaginul anei karenina – violînd-o incontinuu • e foarte adevărat că viața mea naufragiată pe țărmurile zdrențuite ale canibalilor – a fost devorată de nimfomane negre cu coarne de țipete • și totuși, uneori mă-nec în tupeul celorlalți – sau mă spînzur cu nervii ofidieni din camera maro • de parcă, iona inversat – tocmai aș ieși din leviathanul pe care l-am locuit din copilărie • orb mi-am căutat infinitul • orb – pentru că de la un dincolo-ncolo vîzul dispare • doar drumul se constituie și ne reconstituie – cu sălbatica lui sete de

identitate • drumul precum un suflu fără direcție – însă animat de-o insașiabilă furie • o scînteie flueră ca un tren și mă vede – poate pentru că arunc în ea cu o piatră din grămada de clipe a trupului meu descompus • arunc cu-o direcție și cu o anti-direcție – cu-o stază și mai ales cu-o anti-stază • arunc în diamantul ei fulgurant cu eul meu negativ • pietre sau hieroglife – sau bulgări de timp • cuvinte indecise • litere stinse – avise de-abise • acolo unde tremură infinitul – mă sparg în cioburi • asemeni unui înger cu mii de aripi • zburînd din mii de pagini nescrise • și murind – și vibrînd din tot atîtea • milioane – miliarde – aionioane – ce-mi șoptesc sfărîmător infinitul • pleoapele îmi înfloresc atunci pe gardul alb al destinului – dincolo de dincolo • unde dragonul visat se umflă-n val de aur • și sâniul infinitului mă inundă cu incest • măsurîndu-mi dispariția – ca pe o formă de extremă virilitate • și eul pozitiv – cu măștile-i sfîrtecate – și zdrențele tuturor înșilor pe care i-aș fi putut fi – și nefi – și-anti-fi • și o noapte arteziană – sau o muțenie cu frunze – în locul unde fusesem cândva • și-un ciob de-ogîndă – ascuțit ca o lamă cu care puteam să tai timpul • strigîndu-mi chipul incandescent explodat • da, timpul – exilată negație colectivă • faraon al exodurilor bîntuite de zîmbet – mai amar decît moartea • mai degrabă *da-nichts* decît *da-sein* • și-apoi – la neant cu singur – violet de singur • da, violent de sigur • cu disperarea agățînd lumină – de perdeaua roșie •

mirajele luminii

zdrențele imaginarului • lontan apropiate – ca un pariu cu dispariția garantată • ochii sunt niște pietre cu petale • titanul duratei cu toate hieroglifile-n picioare – de la el clipele pot lua lecții de evanescență • minotaurul contemplă anamorfozele labirinturilor • le respiră • se multiplică-n ele – franjuri de minotaur mixate microtonal cu tezeu • mixajul timbrelor culoarelor cu neființa multicoloră a fantasmei • orgasmul de-avis se scufundă în tobe de timp • copacul silabelor își urcă infinitul pînă la tăcere • zdrențe – pierdute ecouri • da, fantasma sau fasma cîntă prin morminte de văluri • vibrează – destrămîndu-și beznele imagine • zdrențele frisoanelor chtonice • scoici spasmodice cu sideful catoptric • hotaruri – deliruri reci de ecouri astrale • obstinat bocet al magiei jelindu-și mirajele • letalele miraje ale luminii • prăștii de sunete spre cerul desfigurat • și poate o avalanșă indiferentă – în locul vostru •

și păsările de noapte cu prevestirile lor săgetate prin ninsori de cenușă • zdrențe vizionare • floare cu petale de depărtări – tu traversezi evanescențele cu incandescența ta zdrențuită • o diagonală de strălucire se înfige în abisul tău, inimă • se înfige adânc – făcînd să țîșnească gheizerele febrile ale avisului • sînt toată neființa fără nume a tuturor tăcerilor • și toată neaua labirinturilor reverberante • gheizere, voi pelerini ai evanescenței – purtați-vă neantul în mine • pășiți în mine cu stingerea voastră infinită • frică! tu ești orbirea fără de ochi ce se apropie de limitele mele inexistente • lumină! tu respiri

aducerea aminte în care vălu-ți dispore • vâlul tău ce-i vocea prin care strălucești cu respiruri de cuvinte • cu raze asasine de țipete • cu râul de-aur al trompetelor mele nemuritoare •

înapoi! înapoi! voi zdrențe ale panteonurilor la putere – ce-acum au dispărut • înapoi! înapoi! voi dumnezei adevărați ai coșmarului • și voi zdrențe, asemeni unor copii – ai nicăieriului • strivitele voastre stridulații modelează incertitudinea • negre sunt tobele nopților – și dantele de alienare subtilă și fum poartă pe chipul ei strălucirea • străine zdrențe – stranii ruinari ale depresiunii umane • și procesiunile năruite ale păsărilor – păsările pierdute ale amintirilor • selenare vă sînt ecourile – incomprehensibil, țipătul de insectă cristalină • stingerea lontană în coruri sinuoase a vidului vostru nebun și încet • vocile vi se destramă în păsări nocturne • nopți infinite de păsări cu zborul dizolvat în șoaptele aripilor • asemeni frunzelor foșnindu-și pînă-n stele întunericul •

da, obsesiile zdrențelor încercuite de propria lor circularitate • ele se scufundă într-o apă fictivă • da, în apa fictivă a propriilor lor derapaje • asemeni unui volan înghițit de digresiunile fără sfârșit ale șoselei • zdrențe, zdrențe! voi care vă rotiți în stoluri prin absolut toate disparițiile • păsări sau insecte – sau fiare translucide închipuite de toate sfișierile imposibilului • dantele de sticlă cu semnul între întrebare și labirint • limpezimile dansează în franjuri de pulberi incolore • un negru eteric din nopți impalpabile • degetele mele cu care scriu – cu care-mi

desenez disperarea • cu care dansez prin labirinturi abolite –
ferestre – oglinzi de litere – eu zdreața însetată de praguri •
eu zdreața tuturor evanescențelor • singurul singur ce mi-am
rămas • singurul singur – eu, conștiința solitară a neantului •

eul de dincolo (2)

luna aprinsă în cea mai bătrână noapte • dincolo e un cuvânt
mai cald decât niciodată • automobilul cu scoici printre stelele
descusute • amœba sumbră a imaginarului fagocitează un
poliedru viu de ecrane • trenul morții mi se dizolvă în stixul
sângelui • sînt hades – și sînt orfeu – și cînt extatic infernul •
mantaua depărtării fată bărcile enigmei • mă nasc cu sfinxul în
mîină – stranie lampă aherontică • timp cu două oglinzi – cum
ar putea însă vampirii secundelor să-și depună imaginile ca pe
niște icre • eu – mult prea dincolo de ei • ei – mult prea
dincoace de mine •

singur cu pula

sînt singur cu pula mea singură – și cu sperma vizionară a coaielor mele ca niște diamante albastre • scrotum în w – castor pentru o uzină de fantasmе • prea cuvînt pentru aceste zdrențe furioase ce mă pîndesc îndeaproape • prea necuvînt pentru numele lor irespirabil • moartea plătește sensul vieții – care oricum n-are nici unul • nici o așteptare nu poartă spectru la butonieră – sperînd în același timp să i se dea restul la adevăr • ochii mei aruncă pietre din care fîșnește cenușiul privirii – cenușiul străin ce devoră mirajele • spărgîndu-mi umerii apatici cu aripi de ceață întunecată – el mă preschimbă-n solitar înger exterminator • fereastra e lupă – rîsul albește noaptea cu un întuneric special •

de

de dumnezeu e mort – cine ne garantează că-i mort de moarte bună • poate sîntem supraviețuitorii amnezici închiși în lumea unui dumnezeu asasinat • poate tocmai noi sîntem asasinii refulînd paricidul degetelor anxioase • poate că subzistă în solitudinea omului o lumină otrăvită • poate că soarele – lumea murind exorcizată – ne va picta cu silabe de-adînc și de dispariție • poate că iarba deja – zgîrie pămîntul cu verde • poate sinuciderea e o piesă în două părți – un început spart și un sfârșit guvernat cu mitraliera • un avis cu fărîmele ce se scufundă • cine cu atîtea costume precum un șarpe ce și-ar colecționa toate pieile năpîrlite • masca existenței tale ți se smulge de pe față, străină – pregătindu-te să mori • deși de data asta lumea pe care-o salvezi – riscă să nu mai continue •

roșul închis

dacă două paralele ar fi oglinzi – reflectările lor reciproce ar fi cu necesitate segmentale – deci finite • acolo – toate imaginile – deși nici o privire • acolo – tunelul de-avis al vidului • și-această jumătate de neîntâmplată suferință • aberații nerase – ca niște fecioare hirsute – nocturne de murdărie • care refuză cu obstinație ceara de epilat și săpunul • prea nebune pentru un fluture ce așteaptă la stop – roșul închis al menstruației •

aceeași fugă

rîu ciudat ca o cutie de conserve • e ceva metalic în apa asta slinoasă – în care s-a topit parcă imaginarul a mii de oglinzi • mîna oglinzii m-a apucat de steaua din palmă • el, vărsătorul misterelor, revarsă prin artere drumurile tuturor cerurilor • o algă de privire verde îmi curge pe față – mă agăț de întîmplarea ăstui drum lichid • fantomele unei treziri parțiale – din care nu pot să ies decît pe ușile visului • am pierdut o galatee în viziunea străină a mirajelor • amprente galactice ca un coșmar din “misiune imposibilă” • ele cresc, labirinturile, pe măsură ce mă pierd • pe măsură ce mă pierd în ninsoarea cu culoare uriaș de albe • ce plină de depărtare e proximitatea seminței • precum un centru ce-și înflorește obscurul în jurul digului meu • și din nou privirile acelea ca niște curenți marini – atît de adânc înverzite • acolo unde împușcăturile se sărută una pe alta – precum pașii îndrăgostiți a doi teroriști homosexuali • zdrențele unor prezențe absurde – monstruos de hirsute • învăluite în fabuloasă – nebuloasă incertitudine • și tu – ce vrei să ieși din vechea ta poezie – de parc-ai fi descoperit un anus inedit • și tu – al cărui ochi orb e o praștie pentru goliathul misterios al privirilor • și tu – ce rătăcești golindu-te de spiralele extatice ale lui nimeni • ale lui nimeni – cu spectrul lui intransigent la butonieră • cu fracturile lui înflorind fulgurante prin amintirea scheletelor • asemeni unui poet ce intră-n altul cu uriașul negru inform al silabei • divorțul acestui centru tentacular e un spațiu al privirii • prin care ea se apropie de propria ei bizară răpire scindată • dublă apartenență a unei evadări suprimate • deși miturile fac să plutească – boreală – caleidoscopică – prea multă pulbere • o prea otrăvită iluminare

verde – unde se leagăna cadavrele translucide ale prea multor uitări de zei • ajungi astfel în toată această fugă din care – mort gânditor – nu ieșisei vreodată • aceeași fugă unde te cunoști sfărîmîndu-te – nenăscut – nemort – neștiut – neuitat • aceeași fugă – mai tăcută decît o neținută făgăduială • cînd tot întunericul – lumii, nelumii – mi se refugiază-n cap • mi se refugiază-n creștetul capului • eliberînd – da, eliberînd în jurumi – un nume infinit ce mă respiră • un nume infinit irespirabil – scufundat 'ntr-un infinit de strălucire oarbă •

zdrențele adâncurilor

silabele de zdrențe ale adâncurilor • șoapta voastră de prereamintire e periculoasă și plină de păduri • incertul se apropie prin voi de frisoanele simțurilor • prea departe de spectralele voastre zgomote • prea aproape de aceste mlaștini ce-și povestesc furia de suspensii și primejdia încă nerăsfoită a mirajelor • viteza suferinței asigură echilibrul dezastrului • viteza durerii garantează plenitudinea penitenciarelor • întunericul își ejaculează absurdul în vaginurile multiple ale vidului • omul înghite lumea ca să vomite neantul • zămisind vizuinile unor fiare invizibile odată cu absența cea plină de viziuni • “ce e?” – “nu-i nimic” • “cine e?” – “nu-i nimeni” • nimeni cu barba lui de zdrențe albastre – și cu cele 77 de soții închise undeva între neant și porți • undeva între neant și muzica lui bela bartok • există oare un timp mai abject decît cel din care a fugit filosofia – pentru a face loc demagogiei și politicii • un întuneric mai absurd decît cel ce nu-și poate privi în față infernul • deși se preface că trista lui orbire mai are urme de priviri • zdrențe – avisuri abisale – abisuri avisale • și-ascunsul pădurilor – coșmarul acestor îndesiri fără sfîrșit – cari te obligă – cu sete – să le străbați • ce te obsedează cu zgomotele-le obscure – da, ce te zămislesc și te suprimă • îndesirile, ah! zdrențele din care fiara noastră beată se adapă • înaintînd în noi pînă ne pierdem • căci vai! – știm prea bine că nu noi pătrundem în adâncul enigmatic al pădurilor – în stinsul ninsorii indefinite a amurgurilor • ci ele pătrund în noi cu tot adâncul – cu tot stinsul lor labirintic • ca felinarele unor rugăciuni în jurul buricului nostru melancolic • acoperișuri negre precum zîmbete ale nopții • floarea de nervi de la

butonieră mă face să țip • și dantelăria asta de fum în care-mi pierd parfumul orb al ochilor • mă uit înapoi prin zburletul timpului... • de fapt, nici un copil aici ci doar o anticameră a vidului – unde avisul zăbovește așteptându-se • da, așteptând să-și deschidă poarta pe care n-a inventat-o încă • dintele de sticlă cu semnul între întrebare și labirint • descoperindu-și noaptea la capătul ascuțit al întunericului – prințesa-și descoperi *du même coup* feminitatea • se scufundă în sângele rotitor al somnului • astfel, misterul semnului ascunde sub trup caverna subtilă unde se pitește ca un pitic – șarpele cuantic al prevestirilor • al creșterii și-al morții – precum și al vrăjitei amnezii – și-al sumbrei ignoranțe • și simbolul... – el ne crește din mână aidoma unei chei a întunericului • de parcă, prin ramura noastră magică – prin labirinturile ei intermitente – beznele înflorite – înfiorate – s-ar masturba • și iarăși – adormim încuiați în tenebră ca într-un ou • trezirea noastră de țipete zămisliind doar afît – cioburi și zdrențe • și tăcerea se revarsă asupra-ne precum un chihlimbar al tuturor închiderilor • și toate aceste căutări ce nu ne mai găsesc – dar descoperă numai și numai moarte • miracolul e poate acest chihlimbar unde ne dormim neîncetat avisurile • refuzînd să ne mai naștem • încleiați în matricea a tot ce ne silește să trăim •

ziguratele singurății

da, zdrențe – voi ne dezvăluți sexualitatea oglinzilor magice
• bărcile de sudoare ale pânzelor stupefiate • misilurile rătăcite
ale banchizelor – cu frunzele lor de sticlă • liniile absurdului-
oglină arse de motoarele mirajelor • ziguratele de cristal ale
singurății – scuturile de nemurire ale templelor • și sângele
verde – al pământului extraterestru • valurile răsturnate de
plâns ca niște inimi epileptice în căutare de vindecare • și, da
– tot mai stinse – stridulațiile vrăjitoarești ale așteptării •
experiențele stranii ce ne străbat asemeni unui submarin – un
tunel de apă •

labirintul fulgului

traversări negre pînă cînd degetele – exilate – pescuiesc
întîmplarea • pînă cînd pietrele oarbe beau aerul iar ea pleacă
mai tăcută decît o făgăduială • nimeni se închide dincolo de
simțuri – într-o imobilitate ermetică • caut oglinzi pierdute
într-o înălțime fără imagine • și muzica metaforelor cu
discurile zgîriate • și toamnele artificiale – sub perfuzie • și
otrava precum un pește ce înoată prin moarte • evanescența
dezertează în floare – barca se mistuie-n sunete • numai
pleoapa – mantaua privirilor – mai zăbovește sub iarnă •
căutînd în labirintul fulgului contradicția dintre durată și
dispariție •

străinul electric

gîndurile pestrițe plîng albul plecării • părăsindu-și țările, una după alta – un tren întreg • exilatul intră în tine tăcere – vastă ca vaginul avisului • privirile ard – ard ca niște clești înroșiți înfiți în crepuscul • devor cu ei carnea nocturnă a amurgului – a soarelui ce-și dizolvă fantoma în prag • cine se stinge-n cadavrul lui nu • albastră derivă solitudinea peste fețele avisului – violetă plînge ea picurînd nul de lună în somn • dar poate mortul se trezește – și înoată – și limpezește ca pe un ochi peștele începutului • dar poate cuțitul din ecranul televizorului s-a rătăcit în inimi fictive din care curge un sânge adevărat • și poate numărul de pe casa demolată se răsfăță încă în bătaia lunii • el – tăiat în două de pielea aleatorie a unei secunde • cale de fier pentru sîni silabelor – sinucidere cu pulsul albastru • pînă cînd străinul electric se încheagă undeva • dincolo de penitenciarul norilor •

nervii tomnatici

se poate oare preschimba convenția cosmică în stare virală expectorantă • numele noastre se evaporă și lasă sub lună și suflu – un hazard de ceuri anonime cu stranii pretenții de cine • poate niște puțuri ciudate pline pînă în gâtul privirii cu o substanță lucioasă și netedă – mai neagră decît noaptea • ha-ha! substanța aia ești tu – tu reziduul • fiecă zi e un nou pas spre fără nume și moarte • un nou pas spre cealaltă jumătate a inimii tale retroactive • desigur, oglinzile pot fi niște excelente porți – iar zeppelinurile lacrimilor mele • niște excelente tuneluri de evaziune • lacrimile pe care le plîng dincolo, mereu dincolo – pe care le las să curgă • zerouri lichide – numai și numai pe obrajii mei cu netezime de dincolo • numai în acel vid unde plutirea disperării e întru totul senină • ... doar afîta singurătate mai vreau să respir – cît pot dura nervii tomnatici ai frunzelor •

zbor irosit

doliu cu pașii albi – precum cupele din copitele de argint ale cailor • și – de ce nu – sângele cerneală risipindu-și paginile prin aerul plin de ștreanguri • un opt holbat – încercuind vidul cu hublouri – în submarinul privirii • și doiul întrebărilor • un zero cu multe povești abolite – cunoscînd poate chiar mai multe mituri ca moartea • și cuvîntul înfoindu-se-n aripi – pentru același zbor irosit • și girueta nopții cu care am sărutat atîtea fantasma • și biciul anxietății cu care-am făcut luna să țipe atîtea palori • și sora mea de zăpadă în care mi-am vărsat setea incestului • și toată idioata mea cruzime incandescentă – de-atlant întîrziat • abandonat și amnezic • nici o altă apă – nici un alt sens • nici o altă melancolie • în fond – odată cu adevărul – nimic de salvat •

zdrențe la pîndă

zdrențe la pîndă • întunericul își ascultă tăcerile – își respiră infernul – infirmul – infimul • închipuie începuturi ce nu dezvăluie decît intermitența sfîrșiturilor • ca și înțelepciunea străinului ce nu-i decît un pact morbid • lianele spasmelor și oglinzile acvaticice ale junglei • o continuitate schițată numai din întreruperi – la liziera foșnetului • zdrențe – pulsuri accelerate • surdine mai mult decît sunete • mirări cu repetiție • și cabina de gheață înregistrîndu-și topirea pe gratis • frunzele pragului – singurătate, insubstanțială plăsmuire • mîinile încetinesc macabre în marmură • și pietrele – ca niște martori morți la porțile avisului • da, zîmbetele – aceste microlabirinturi sublinate oniric – scrise cu cerneala discontinuității • obscură e oglinda minimalistă a stingerilor • ea nu reflectă decît un spectator vid a tot ce-i imposibil • tăceri extinse de atenție – pe care le pronunțăm cu iritarea dureroasă a corzilor vocale • căci pronunțăm fără să vrem auzurile care ne suprimă • nimeni mîngîie cu-amprenteze oglinda incandescentă • o explorare a stingerii – iluminată de pretextele sunetelor • zdrențe atît de netede încît lunecînd pe ele zgomotul pare un căluș • portocala de azi e crepusculul mecanic de mîne • o imperfecțiune a absolutului – ce, însuși, n-ar mai fi decît un disc al unei rotiri inezisabile • ceața mă povestește pînă cînd mă întreb • doar orbul își poate extinde atenția – sub limitele unde asurzit de vîz oprit – captează frecvențele subtilului • nimic din săgeata monoschizofrenă subminată de subtitluri • atolul nebuniei – da, autist neant • pulsațiile persistă în opriri – pînă cînd adînciți – parcurgem drumul infinit al stazelor • zdrențele unei vacuități nô • ... și

punctele de suspensie... ca tot atâtea personaje exterminate • ...
sincronii... – în valuri progresive – șoptite de ștergere • zarul
măsluit al fructului – când mușcăm cu mirare din nu •
microintemperii abstracte • disoluții – digresiuni de soluții •
zdreanțe suspendate precum toamnele statice • uragan de aur –
când cerul își sparge extazu-n înalt • iar diamantul spărturii lui
absurde ne privește • înfiripări firave de incoațiuni suprimate
• fibre selenare imperceptibile – dînd spumă bănuită izolării •
nesunetele – adâncimi – liniști – țărături bruște • la început am
fost desfăcut – apoi am încetat să mai fiu • tăcut cu naufragiul
– trezirea brutală-n crudul nopții – sau în cel letal al dimineții
•

sinucidere asimptotică

fragment de lună și pistol – cu potecă prin paloarea glonțului
• parfum de stea cu toamnă în ceara amintirii • poate ochelarii
nesfirșiți ai perplexității • poate monoschizofrenia ofițerului
sommambul înainte de sinucidere • girueta marchizului de sade
cu microfonul încrustat în gratii • poate nu te-ai fi născut fără
solitudinea ta vînă • un avis străin în locul propriei tale
măsluiri melancolice • un masochism intempestiv în locul
sinuciderii tale asimptotice • ... treptele-mi curg din ochi ca
niște lacrimi – îmi curg din urechi asemeni unor lacrimi de
sânge • ramuri de fier ale scînteilor albastre •

pudoarea simbolurilor

aproape de mine – cu cine și sumbru la fereastră • cu cine și sumbru scufundat în violet fierăstrău • potecă de solitudine tăcînd prin floarea violentă • mâini de fum traversate de pulberi de clape • trag din ochi filamente de lună – din cronometru țipete galbene • sînt vatmanul mîniei vîrstat cu negru de tigru • febre pierdute cu silabe sfărîmate – toate aceste tentacule ale centrului deviat • ciocanul în locul soarelui – dezgust foarte alb • fractura în treni – ca o fantomă întîlnită pe ploaie • orbecăi cu mîinile pînă cînd trotuarul vomită femeia aceea galbenă • plînsul ar fi o soluție – dar n-ar rezolva desigur nimic • jur împrejur aceeași durere de gheață • poate cealaltă – cu nubila cu pudra abilă vărsată pe V-ul hirsut dintre picioare • poate aparatul de fotografiat bio înroșit de pudoarea simbolurilor • poate •

preeria privirilor

trestia gîndește paloarea potecilor • parcurge preeria privirilor
• ea plînge pînă foarte departe – pînă unde poate ajunge greața
ei albă • o foarte relativă reușită supravegheată e tot ce mi s-a
oferit – tot ce mi s-a permis • două zerouri pe pervazul ferestrei
– unde se topește hazardul cu măsluiții-i fulgi • un pește înoată
în acvariul de abur – care-l visează • neaua urcă prin țevi de
somm și de aur – se depune străină pe noaptea neuronilor • și
boschetarul cu maidanele-n ochi • și leul crepuscular cu
amnezia savanei în coamă • el se apropie cu eleganță tăioasă
de rănille stacojii ale evantaiului • precum niște litere țipate de
buzele paginii • gheața ne așteaptă – pînă cînd ochiul și cerul
își îmbrățișează mirarea •

lacrima de gelatină

clar de pietre cărunte – de parcă moartea ar încuia cu cheia
secundele • de parcă zîmbetul și-ar descoperi nemurirea într-o
veche cutie de pantofi goală • maidanul a visat păsări cenușii
– și și-a schimbat zdrențele înainte de-a se transforma în
costum • pieptenul a răspuns la toate întrebările concursului –
și a câștigat un milion de zerouri • și nimeni și-a presărat
sinuciderea pe poteca împușcăturii • iar cine i-a luat locul –
ținîndu-l în mîna pe ce • poate un sceptru – poate un pistol •
poate volanul cu care rapacitatea coșmarului ne conduce-n
botul amurgului dintre oțel și noapte • doliul uitării adaugă
pulberea cu care ne vom săra mormintele • și lacrima de
gelatină agățată de mască •

zîmbetul cu patine

zdrențe de tinichea • întrebările destăinuite exclamînd • aproape tăcute – depărtările • simple note risipite-n nostalgie • nimic nicăieri în afara resturilor • frînturi de eu la liziera neantului – parcă s-ar uita la ce i-a rămas • da, tocmai la zeul cu zîul căzut • un tren pierdut în fum – dizolvat în dubiu de lună • umple aerul cu sticlă de-amintiri • zdrențele înlăcrimate se șterg cu viorile la ochi • sentimentele poartă pe chip văluri galbene • irealizabil – inaccesibil – invizibil – și zîmbetul cu patine • pe ring dansează ritmuri acefale • zeii beau galaxii în cupe cosmice • alb cu pânze de evanescență • pe-alocuri labirinturi cariate de-aprobări dulcege • handicapați cu membrele pe jumătate decolorate – și ochi apteri • cu viziunile topite-n noapte • gări cu zarurile zărilor încă gîfîind • cristal avisal de ură limpede •

orbul cu aripi albastre

orbul cu aripi albastre • el zboară cu întunericul – cu petalele sufocării – cu suferința narcotică a magneților • gheața de gheață o poartă pruncii în bucăți • poetul o culege cu mâna din plexul solar • ciudată mană a unui pustiu psihologic • binecuvîntată fii tu depresiune a dezghețurilor • cu lacrimile atîrnînd de ghizdurile abisului – acolo unde cerul însuși se crapă sub adînc • nimicul – unde sub cerul șters – haosul se bea • vin insașiabil • unde tăul florii și-aruncă masca avisală – iar tu îmi culegi sila din lacrima îngustată a gîtlejului • tone de roșu în evanescența cristalului • panica limpezimilor • și coroana de spini a monoschizofreniei de uraniu • insulă de negru – când omul se rătăcește în minotaur • peste tot palinca paleopitică-n care îmi dizolv cu obstinație creierul • petala unde scrisul meu m-a uitat • și-antena cu care captez dune stelare • poate un cuvînt cu scara mai palidă – și iar treptele ce mi se scurg pe obraji •

stropi de nicăieri

danaidele își varsă tulburarea însetată – stropi de nicăieri • zdrențele de ecouri ale incertitudinii • coji de zîmbet în aerul jegos • limpede de nostalgie-i imposibilul • lucrurile lumii mă privesc străin • zig-zag de vagoane rostogolite • fructe interzise vegheate printre gratii de idioți albaștri • planetele-și aruncă rătăcirea între silabe și pulberi • suspensiile interoghează vidul – caută răspunsul lent în ritm • membrane albastre cu-arginturi selenare de spermă – fantomă avisală-i sămînța • prea mult exod în aceste adâncuri – fosilele suflului – cheaguri de orbire • patrie a deșertului și-a nopții unde și evanescența-i miraj • da, e cruzime-n extazul pietrei – și țipăt în deliru-i ascuns • zdrențele asfixiei înaintează implacabile • poliedrul nopții – și pterodactilul negru cu creierii spartii • tiptil încetul descuie cu avertisment vacuitatea • dus – sînt tot o nesfârșită pierdere • franjuri lontane-n alb de zaruri • strunele orizontului pentru rătăcit arcuș • melci cu-argintul umed scufundat în firav • în grădinile lui nicăieri – ca neant în fructe de-ntrebare • gondole de hîrtie cu vîsle înflorite coboară-n pantă netezimea sticloasă a ochilor • sirene vide duc încet spre lună – închis în liră – un orfeu handicapat • ocultări cu melancolia dezvirginată ciclic • mult rotund de neted în infernul rece • tenebre cu buze de nopți mutilate • și sufletul amneziei mugind • poate călărind o insulă o vom descoperi în fine pe moby dick • demonul mulțimilor • avioanele caută catastrofa aeriană în căluș profund de moale negru • zbîrnîitul morții decolorează plictisit metalul care-l povestește • străin – peste oceanul de gelatină din a cărui pace verde cresc algele marinarilor înecați • prea multe înălțări își caută căderea într-

o transparență cu durerea tulburată • prea multe execuții vîjîie
prea-aproape de complot • prea multe amenințări se revarsă
peste țestele supuse ale ignoranței – multiplicînd exponențial
sacrificiile involuntare pe care plutește lumea • da, prea mult
pe imens – refuză – clipă după clapă – să se scufunde •

cheiul cuvintelor

cheiul cuvintelor – așteptându-l pe poate • metrouri de silabe – trenuri de vid – ori navele de nea ale înțelesului • păsările zboară lovite de praștiile ochilor – vomită chiar existența • se traversează unele pe altele – dizolvate-n enigmă • parcă ar decupa în aer niște construcții de transparență gigantice • și-amurgul precum un xilofon mărit cu lupa • cuțitul narcisic al aurorelor cu sîngele lor dublu • și piatra care-mi crește cu nemurirea prin somn • îmbrățișîndu-mă cenușie • privirea culege viața ca pe un zar din inimă • felațiunea fotografiază o ninsoare rănită • calul galopează spre un samovar de insomnie – pe o pajiște multiplicată prin sciziparitate • ceasornicari de silabe – cu pași de umbră prin labirintul de apă • poate au dispărut în ceasornice – poate au devenit mecanismele cîndva niciodată pierdute • poate c-au murit cu orele care s-au visat • sărut straniu p-evantaiul vag • înger de metal și certitudine – și privirile acelea asemeni unor dușuri fixe cu straniul de stricină al stridulațiilor • și demența ce ne fărîmițează cu segmente hipnotice • cînd venim la înstrăinarea noastră în vizită • cînd ne aplecăm nu peste balustradă – ci peste noi înșine – învățîndu-ne să decădem • la urma urmelor totul se rezumă la o problemă de aritmetică – pe care sîntem nevoiți s-o silabisim pînă la epuizarea noastră deplină • ... dar cît întuneric poartă iarba în inima împăcată... •

tăcerea integrală

și din nou redundanța zdrențelor dansează pe ecouri lontane •
destrămîndu-și tristețea frivolă între noapte și asfalt • în cît
carnaval se deghizează violetul • și cu cîte ore se sărută buzele
pe parchetul sinelui • cristalele trudesco ostenite în minele
infinite ale evanescențelor • extrăgînd din minereu de zîmbet
rece – elementul tot mai pur al dezacordului • stridența crizelor
cu ieșire de serviciu – cînd construită – cînd deconstruită •
viduri distilate de muțenii • infim audibil lîngă aproape stins •
țesături de nanoecouri în surdină • spațiul surd și orb primind
la urmă-n dar – tăcerea integrală •

falezele neantului

mâini scobite de silabele întunericului • tăcerea mi-a tăiat umbra și pașii • aur copt în cuptorul copacilor – dincolo de cartea ca un ulcior spart • cerc prea rotund cu albul întrebat de paloare • poate epava plutind să te-atingă... • ea, maimuța palidă a cămășilor arabe • tunel unde singurătatea rătăcită a oglinzii nu mă va putea în veci recunoaște • sau poate zîmbetul autobuzului cu volanul scindat • precum paradisul comercial cu defeciorirea infinită • demon cu ghipsul pistolului în ceață • ș-incendiul ninsorilor – zăpada improbabilă cu doliul în numere • sicriu de-argint al incestului incinerat • și silabele luminate de lămpile mâinilor • interogatoriile cercurilor precum ferestre înstrăinate spre dincolo • niciodată moartea imponderabilă – cu sensu-i echivoc • niciodată printre mugurii de somn – cu lacrimile negației de sine curgându-mi pe obraji – sau, poate, pe falezele neantului •

planeta orologiilor

pînă departe – însămîntate de alienări – tentaculele labirinturilor chimice • trei mere cu trei consoane cu ușa mușcată • felațiune neagră – gură inundată de tot vinul întunericului • sub reflux – clanțele apei • planeta orologiilor – stoarsă de secunde pînă la coaja mecanismului • frunzele cuvintelor cu seringă toamnelor în vine • și moartea – bizarul fier al miturilor • și neeu – plutind întuneric cu absurdul conturului dizolvat • ori trecătorul scuturat de umbre – aruncîndu-și la-ntîmplare clipele • pianul noapții-mi eşuează-n inimă • dispar cu trabuc de zîmbet pînă îmi fumez în pace degetele • sau pipa falusului – cu dublul dubiu viu • cu cerbi de aer – dizolvați în cenușiu • pînă cînd autobuzul – cu volanul lui tăiat... •

briceagul în apă

și-alte zdrențe – și-alte disperări • alte repetiții sfîșiate • alte întrebări – cu suflul migrenei suspendat • cu cioburile lumii ascunse printre neuroni • cu briceagul în apă – și dinamita mîngîind clitorisul podurilor • bizar de brusc – întreruperi cu evanescența amară •

nici

nici o silabă alta decît cea mai absurdă • nici un cuvînt altul decît cel mai vid • nici un sens – decît iubirea de incomprehensibil • am plecat din număr ca să găsesc șamanul de nisip și roșul abstract al argilei • stau în fața mea ca-n fața unei nopți fără nici un semn • poate că libertatea se rezumă la o formă de timp în care poți să te multiplici cu bărcile gândului • poate că libertatea înseamnă doar atît – să traversezi singur styxul într-o barcă de sticlă – după ce ți-ai oferit în chip de monedă de trecere o silabă de aur •

mr d. evil

mi-am părăsit umbra ca pe un pantof încleiat în asfaltul topit • și plămîinii – ca pe-o saltea pneumatică plutind pe sarea marină • las să alunece-n secunde zdrențele cîntecului • și m-arunc cu volanul tăiat în jungla boreală • dincolo de ea m-așteaptă omul negru – el sau un alt eu însumi – în mîină cu pistolul de ghips al lunii • precum o sanie uriașă spînzurînd deasupra abisului • mi-am părăsit umbra ca pe-un pantof – și traversez acum caleidoscopul orgasmului • și xilofonul de țipete din caverna ta versicoloră unde m-ai obișnuit să mor • da, gust neantul din labirintul cu minotaurul moale • cu negrul uleios de întîmplător • *I am – dripping prince in my pollock destiny – mr d. evil* • nu mă mai recunosc – poate pentru că apa înoată în mine • nu mă mai recunosc – poate pentru că aerul nu mă respiră • nu mă mai recunosc – poate pentru că argintul îmi ninge prin clipe ca un trădător de melodramă • nu mă mai recunosc – poate pentru că infinitul mă spînzură, uitînd că m-a dizolvat deja • nu mă mai recunosc – poate pentru că... •

zdrențe în zadar

schite timide ale avisului • hașuri pseudo-incoative ale unui timp imposibil • volan tăiat de deriva oglinzii • fabrici de nimic zîmbesc destinse • uzinele uitării sporesc producția interogativă a neantului • prea sus pentru cântec • prea deschis pentru zarurile dimineții • pentru străinul început • imense utilaje cu suprimarea atât de lentă – încît pînă să se pună-n funcțiune chiar și nimicul a dispărut • amprente oglinzii coboară-n marea labirintului • corzile irosesc tensiunea nemărginită • *stress*-ul depresiv și prețios • trupul iubitei e trusa mea de călătorie (mai ales vaginul, anusul și gura) • mirajul cetăților de pulbere • lama subțire a orizontului ce ne despică privirile • și spinul accelerat al disperării cu ospiciul prea apropiat de gară • țunamiurile super-producției revărsîndu-se în deflații succesive – zdrențe în zadar •

oroarea singularului

mă șterg cu zdrențe de anulare sălbatică – de tot ce-mi mai rămîne din lume • sfîrșitul intermitent al luminii deficiente • scormonitul unui adînc sufocat de redundanța îndoielilor • abisul unui camuflaj prea indirect pentru a fi cît de cît conceput • de cîtă solitudine are nevoie mirajul pentru a schimba coșmarul în lume • stropi de electricitate lichidă în motoarele intemperiilor • mașini climatice în cavernele vidului • noi planete improbabile sfîdînd stelele latente-n nebuloase • spermă de umbră – erecții spectrale în vaginul dianeii • cosmosul e haosul întreruperilor – cu paradoxul segmentat de dezorganizare singuratică • da, haosul unde întrebarea fărîmată abia de se distinge de răspunsul incomplet • gloanțele absolutului străpung multiversul fantomă • haos – hazard – absurd • șuieratul e viteza ce intensifică cu proximități distanța – atomizînd în ritmuri intervalele restante • rana labirintului – incolorul o umple cu gheață • indescifrabilul planează în bruiajul pur • zdrențele semnalelor • foșnetul electronic al pădurilor imaginate de insectele inconștientului – sparte de captivitate verde • o confuzie de iarbă în cenușii norilor • brize psihanalitice în microclimaturile melancoliei • sărut violet între amurg și noapte • flora și fauna semnalelor fără sens sau țintă • zdrențele mirărilor se întrebă cu orăcăit de evanescențe • frigul mirajelor deșertului • viteze vii ce-și bîntuie substanța inexistentă – totuși insistentă • sticla zorilor colorată de spaimă • întîmplarea unui pistol cu grotă • incoerențele tehnologiei se străduie să invente aparatul incapabil să le producă • zdrențele defectelor în destrămările fără funcții ale disfuncțiilor •

mamelele mâinilor stropesc cu toamnă frunzele incerte ale pașilor • voci nici măcar imitate de întâmplare • fericirea și nefericirea – prea contigue ca să fie • pentru atlant – mult mai mult incolor în mult mai mult frig • haosul unui hazard fără maimuțe – intersectându-se cu fragmente incoerente din “hamlet” • totul ar fi probabilistic dacă improbabilul ar exista • o gură, poate, dispărută • înainte ca tăcerea s-o închidă • dispărută sau substituită de infinitul indefinibil • abisul e gura disprețului care-și ia revanșa • avisul – ochiul vag și vid al visului • da, randamentul zdrențelor absurdului ar fi colosal de s-ar putea descoperi undeva rebuturi de criterii • da, industria e instantaneu destructurată – înainte ca abolirea delocalizării să intre în producție • poimîine e toamnă cu portocala-n crepuscul • capul curge pe obrajii lacrimii – pînă la buzele candido ale buricului • orgasmuri explozive – saturnaliile barbare ale bruitajului • capitalism cu nostalgii originare-n descompunere – drogurile beznei • foșnetul frunzișului de bronz al brontozaurilor • digresiuni dilatate de carbonifer • ferestre-n solitudine – picături de ploaie electronică • tramvaie străpungînd o ceață inevitabil libidinală – în fond, abia audibilă • o colină brună pe bănuiala șinelor – poate fosila vreunui dinozaur • nimeni, încă pur – fiul cui poate încă fi... • suma tuturor acestor sustracții mimetice • o umbră în spatele perdelei • ambele inexistente • iluzia nu e răul ci e frigul – parcurs de bărci indiferente • perdeaua își amintește ceea ce umbra a uitat • uitarea – sau întunericul camerei • caverne de pseudo-amintiri decolorate • un t-rex latră în curte – “câine rău” pe gard • în pivniță, un vechi frigider al destinului – pentru cîte vieți... • bloc de vid intersectat de subit de fantasmă

• atît – fără alte semne • deși uneori pluralul maschează vag –
oroarea singularului •

glonte cu privirea fixă

nimic nu-i mai aproape de neant decît iluzia – și nimic nu-i mai departe de neant decît ea • parcă se spînzură de poate – sau poate se ține de mîină cu ulise • fabric din pleoape bărci de trecut stixul • sau sparg geamurile aerului • pînă cînd noaptea se dă la o parte – noaptea absolut neagră – fără albinele alea albe ale stelelor • fără înțepăturile oribile ale lacrimilor ca niște tăuni • undeva unde săniile depresiei nu mai au nevoie de iarnă – ci doar de-un glonte cu poteci sinuoase • doar de-atît – de-un glonte cu privirea fixă ca o barcă de traversat stixul •

apa de numere

cuvinte oarbe – cuvinte surde – cuvinte imposibile • cuvinte
nopti trec de la o suferinta la alta • silabele injunghie strazile
ca niste streanguri disperate • scobesc sangele intunericului
invesmintindu-l in priviri magice • granitul urca prin sfincsi •
pietrele inghit o nebunie oblica • numar – apa de numere – in
care nu poti sa intri – nu poti sa te scalzi – niciodata de doua
ori • si de cele mai multe ori – nici macar o data • pe care n-o
poti bea decit cu tacerea • pe care n-o poti visa decit cand
buzele cercurilor se numara in izvor • stingere clara taiata cu
fierastraul • clipa se deschide in ochi – ramura se vrajeste in
aripa • timplele cutiei ascund crema de luna • poate doar atunci
se deschide – cand pe fundul ei n-a mai ramas nimeni •

suspendată dispariție

zdrențe – zdrențe dispersate • verdele mă-mbracă în fiori • ochi dizolvați – simple acvarii – vioara-n depărtare • arcușul poartă-n nori argintul cu sunet trădător • fumul labirintic al tuturor fluviilor – tăcerea mirată a tenebrelor • toate aceste stingeri dantelate ale nostalgiei – pe fața ta lumină • arca nebuloasă a îngerilor cu fiare enigmatice pentru inundat paradis • prea mult vag pe acest drum uitat – divagații, deriziuni – digresiuni infinite ale căror culoare nu sînt decît niște evanescente încetinite • ș-infernul unde suferim de-atîta suspendată dispariție •

cu somnul pe mână

poate cu somnul pe mână – vis înfrunzit în întuneric • sau
poate buruienile negre cu plînsul la scară • suma de spumă cu
disperarea albastră • ori orele zbatîndu-se în praful drumului •
sudoare rece – ca un pariu pierdut • bricheta exotică îmi
epuizează tandrețea • bucelele de cenușă ale norilor – ochi
narcotizați de plutire • zilele săptămîinii alcătuiesc un arhipelag
de singurătate – pentru eul furnizorului de oglinzi • e ceva prea
înalt în întîmplările creierului – cînd păsările crepusculare
înghit vîntul • vîntul cuvîntat de neant •

dreptul la

setea consfințește dreptul la fântână – iar sângele, dreptul la
cuțit • viața consfințește dreptul la crimă – ori cel puțin la
sinucidere • iar aurul tăcerii – dreptul la furt • comunismul e
consfințirea tuturor acestor drepturi – și a multor altora •
dreptul la genocid al totalitarismului • dreptul la război
mondial al tuturor dictatorilor – și chiar al veleitarilor de elită
• dreptul inalienabil la banii noștri al tuturor bancherilor • și
dreptul de a distribui cu generozitate șomajul al tuturor marilor
patroni • cum spuneam – comunismul e consfințirea tuturor
acestor drepturi • și a multor – multor altora • cu condiția să-
și atingă perfecțiunea – în neant •

suprema invenție

motoare de zdrențe • ciorchini de tresăriri • suspensii de metamorfoze • ecourile anamnezelor materiei • stranii amintiri dizolvate-n exilul amneziei • neverosimil reziduu sidefîu părăsit pe nisipul gelatinos și rece • extragem din lontanul memoriei un început de disperare – de redundantă disperare circulară • prelungi obscurități proteiforme • da, săniile saturniene ale literelor ca niște labirinturi ectoplasmice • orice eveniment de pe scara mirajelor depinde de un centru implicit – olfactiv sau fictiv • un zar din angrenaje inexorabile – ziar de destin sau întâmplare • fărîme de-accidente verticale – roșu evanescente • și-ocultul – diluat în depărtare • pași cenușii – levitații instantanee inversează deriva furtivă a toamnei în crepuscul • orologiul oranj ce s-a zdrențuit în labirint • ... și apropierea – obsesive – aproape tactile • ele gem în picaje melancolice – întunecînd lungi netezimi spre un maelström rotitor ce se înghite singur • prea fragil acest țesut inezisabil • scriitura parcă fără litere a unei beții lontane și firave • creșteri de liniște pînă la limita invizibilității epidermelor • undeva – un haos transparent – în cheaguri eractice de așteptare • automobilul nostalgiei cu suspensii de orizont • întoarcerea se răsplătește cucerindu-se – de parcă singurătatea te-ar obliga să forțezi o ușă în plus • bizară încoronare încercuind lunga dinastie a giruetelor • “mă strînge toba” – spuse străinul febrei, odată rătăcit în laudele fără sfîrșit ale omogenului • și totuși tranzițiile mirajelor heterogenului • metamorfozele concatenate ale melancoliei • ne scutură orgasmurile ca o febră erogenă verde • “sînt prea străin pentru drumurile astea înguste • magia evanescenței – întreșînd derapajele depresiunii cu

ecourile efectelor speciale • și funambulli – ei își dansează
avisul pe fire de abisuri impalpabile • torc geometrii insidioase
– de parc-ar pescui cu aceste năvoade ilizibile – vidul • sau
poate un creier de explozii organice – orgasmice • exiluri
animale din prelungi suspensii • soldatul în permisie linge
buzele nopții deghizate-n elevă libertină • metronom de stropi
între fantomă și alb – ca o infirmieră violată de o orchestră de
jazz • cronometru al digresiunilor lichide – mai umede decât
niște călugărițe lesbiene • frunziș de cristale dedublate •
zdrențe, deci, pianotînd pe raze fără sursă • nu de lumină ci de
multiplicare dezorientată • lichenii lichelelor pînă cînd
adormim în denunțurile oferite gratis – undeva între tatăl
informer și mama cu chibrituri • căile asociale ale societății
– și potecile discontinuului reunite vag prin echivoc • o
îndulcire între vacuități alternative • poate paradoxul precum
o pasarelă • cauzalități imposibile pentru pașii nimănui •
potecile subțirelui zămisind șoselele adîncimii • lacrimile
fluieră revelațiile avisului • un foșnet poate în hiperspațiul
«tirezias» își hașurează profeția • incantații – mingile
intermitente ale zgomotelor • încrustațiile redundante ale
șoaptei – poate-nvăluite-n brizele mecanice • cognitivul pur
suprimă subit toate dubiile legitimității • un act indiscutabil în
locul labirintului – suprema invenție • acum că linșajul
neanderthalian și mistic al lianelor – a amuțit” •

livrörul de pizza

cuțite, poate – trepte, poate – cuvinte ascuțite de steaua evanescenței • cu silabele pe care mi le-am ras din suflet – sînt spuma-n așteptare ca un pariu al vidului • un “tu” jupuit pentru eul străin • sau o amînare a zîmbetului • efemerul îmi scînteiază-n inima – nostalgică lacrimă magică • cerul e doar dispariție • marsyas își ridică de pe trup pleoapa pentru privirea-i însîngerată • peștii înțelesului străbat apă de somn • livrörul de pizza mi-a epuizat tot argintul • ochiul tău precum un crab de tandrețe • și prețul de petale al drumului • am risipit cîrje cu pînze pe apă căutîndu-mi plutirea • urechile holbate contemplă beznele indolare • liber e numai haosul cu chip de copil • cu bărci de vid în locul albului • solitudine – nota ce-și aruncă peste bord partitura albastră •

anonimul întâmplător

divin tufișul silabelor – labirintul subit incendiat de dispariție
• cisterna concupiscentei linge sexul planetelor • o șosea de
cuvinte cu tălpile sparte – o inviți inventînd-o – și astfel
dezgheți un trecut congelat • zdrențuiești un prezent irespirabil
• te pierzi – pariu cu spiritul paria – printre tonele sculptate ale
orelor cu simboluri lichide • turtit de gravitația nesfîrșită a
durerii • sau te legeni agățat de-o greutate abstractă între două
forme ireconciliabile ale timpului • haimana a prezicerilor
imposibile ce se împlinesc cu o regularitate jignitoare •
supraviețuitor absurd al naufragiilor entuziasmului – înzăuat
în eșecuri • anonim întâmplător – patriot doar al compasiunii –
cît durează • drumul lui sau al meu – e o potecă între poate și
parcă – cu trecut de moloz • numai atît – o potecă între parcă
și poate •

livrörul de ploaie

drumul cu nimicul de cărunt și de piatră • cu bătrînețea scînteind la capătul tunelului de greață • din toată neaua de speranță a morții • încărcînd deșeurile rușinii în cargourile împărătești ale împărtășirii forțate • de parcă nimeni ar poseda – în mijlocul avisului – încă un empire state building • sau ar compune înc-un discurs pentru aniversarea reginei angliei • sau un poem stelar de măritat carmen sylva • căci, vai – totu-i de vînzare – pînă și propaganda • mai ales acum, că ștefan cel mare a încărcat într-o roabă – toate decorurile istoriei patriei – fără să se uite • el deschide febra conservelor – și-o varsă în deșertul roșu de la liziera setei și foamei • predică asemeni sfîntului francisc bolovanilor – decolorat de stropii haotici ai abisului • funambul vertical – livrörul de ploaie sculptează statui cu livrea de argint – pentru a sponsoriza periodic școala divergenților • se cațără apoi – alogen păianjen – spre neantul natal • spre neantul de unde nu a plecat niciodată • ajunge în fine în patria aceea lontană pe care-i incapabil s-o părăsească – deși neistovit o caută • și lasă să i se scurgă – avisală – pe panta de priviri – lacrima unică a inimii • astfel, cine după cine – singur rămîn • după ce mi-am vomitat larvele trădării – ale micilor lașități oculte • și ale ambițiilor prea vizibile • crime mai mult visate decît comise • și bineînțeles, ale inevitabilei sile de sine • cînd neantul meu – cu obraji de noapte dezînstelată – sclipește absolut pur • și mă descoperă singuratic și ubicuu – cu lotusul creierului în mîna • pierdut între nebunie și nume •

pachebotul surîsurilor

doar îl împuşcă pe cine și-l nimerește pe noptatecul numai •
un bistrou cu bordel la ruletă • zdrențe de numere cu revolverul
în cazinou și cu uniunea scriitorilor pe scara de serviciu •
lumea deprimată de resturi • cu sânge rece – de-a lungul
negrului fierbinte • un bolovan îmi vorbește – un deces amintit
• amprentele unui creier • subit pricep că mă reflect în lacrima
mea fosilă • și mâinile – rădăcinile lămpilor • veninul roșu
linge cu înotul naufragiul pachebotului • ciudatul pachebot al
surîsurilor • măsurat de cerul de gumă – melcul își vomită
argintul • vrăjite valuri de gheață sub zorii de aisberg ai
zarurilor •

sub idioția oranj

sub soarele neantului – nimeni, culegătorul de fructe • roade galactice, poate, cu miezul de bezne • netedă prăbușirea adâncurilor unde mă reflect • perplexitatea dansează pe sticla dimineții • bea la umbra gigantică a florilor • sub idioția oranj – toamna ofilită a ospiciilor •

stazele proximităților

zdrențe – ecouri ce adorm în substanțe – aproape idei • aripi transparente – fără zbor • stazele proximităților • candelabrele absurde ale cerului • simbolurile în fermentare ale unor tenebre bătrîne • evanescențele înmuguresc în secunde • fermentările rotunjesc neconținut bulele tăcerii • netezimile heterodoxe ale heterogenului planează peste peisajele indiscernabile • mi-au rămas doar fructele întunecate ale auzului – de care se îndepărtează cojile de sens • temple de adorație gelatinoasă – statuile tăcute ale orgasmurilor de obsidiană • sentimentele trebuie suprimate ca excesul unui colesterol metafizic – de purele emoții cognitive • alogenii exterminatori • da, lichidul tăcerii se umflă de neant • lontan, bulele de evanescență ale ecourilor • dublul tău se sinucide ca un furuncul care a crăpat – lăsându-te absolut singur • iluzia nu te poate învinge dacă înțelegi că-ți tragi încăpățînarea din aceleași surse ca și ea – iar înțelegerea din înălțimi necontaminate de înșelăciune • și ciudatul zbîrniit al secundelor – chemîndu-ne din interstiții neființa • desigur – din cînd în cînd aruncăm o împușcătură pe care să putem merge – cînd aurora boreală ne respiră • desigur – din cînd în cînd tot trupul ni se fărîmă și se reconstituie invers • precum o pagină pe care am întoarce-o pentru a ne continua poemul • în veci neterminat • și – tot din cînd în cînd – mîncăm fișii de zîmbet albite de tristețe • în lipsă de altceva... • apoi – acest apoi ce nu-i decît o ușă – deschidem ninsori ascendente • imense pânze de apă de unde aerostatele se evaporă • undeva – în bezne suspendate – obscure plămîni de sunete • mereu alte zdrențe – respirațiile întrebărilor • bizare claxoane amfibii •

zoom în imposibil – de unde țîșnesc franjuri neașteptate de chipuri incompreensibile • s-ar zice – acumulări de năruiri nostalgice • o bucată de fier în locul creierului – și dublul tău – asemeni unui furuncul monoschizofren de sinucidere • poate mâinile tale oferite nu-s altceva decît un flutur cu trupul străpuns de ac • sau poate o potcoavă absolut stupidă • suferința ta izbită cu ciocanul zace pe undeva – ea, sau poate cadavrul incinerat al vreunei iubite alcoolizate de necredință • și tu – inform aproape originar deși lipsit de țel • scînteierile teluricului precum o floare intimă – în levitație latentă • și eșecul – precum o asfixie • infradialogul subliminal al stropilor • deriva neconținută a ecourilor fără speranță • de parcă avisul și-ar fi înghițit lacrimile-n litere • ele – ferestrele labirintice care ne oglindesc perpetuu • da, fabrica de criterii a mirajelor – încă nebombardată • greața prin care scîrțîim • oftatul – prin care vidul necesar al sufletului își relansează respirația • la ce bun atunci nota zero la purtare prin care dispari • individul nu-i în fond decît un fonem al sentimentelor ce trebuie suprimate • al sentimentelor ce se pierd în curbe temporale fără țel • deocamdată ciorapii supraelastici s-au umplut de lacrimi – ca niște fișicuri mult prea argintii • aidoma unor capcane insuportabile – capturi de simulații – multiplicări de dezordini captive • toată această lipsă de libertate – simplu clipocit pierdut în ecouri • o lacrimă strigă după adevăr • o seringă stingheră plînge după heroina pierdută • lontan pulverizări ce nu întemeiază nici măcar arhitectura unui nor • da, zdrențele – cînd cenușile se ameteșc de absențe •

un bulgăre de pământ

un bulgăre de pământ cu multe ace – fărîmă mortiferă de timp
• ochi – sau mîină – sau uter – întunecat graal • te privim – și
deodată doar îl întîlnește pe numai • încăpățînat ca fierăstrăul
ferestrei – încerc să te înțeleg • lumea e o rană de crime – dar
tu, acestei răni îi ești sângele • oh! uzină de zaruri – pe bandă
rulantă ies acele tale • fisuri – frînturi – filamente și fante • și
mirajul – mirajul iubirii – al căsătoriei – al familiei • tot acest
comerț cu gratii asezonat cu promisiuni demagogice • un
bulgăre de viață cu multe ace ca un arici mortifer • da, un
bulgăre de moarte • arătînd simultan toate orele – un bulgăre
de pământ •

fratelui meu valentin

pentru fratele-mi mort înainte de-a se naște – pentru valentin, ce-ar fi putut să zămislească din zdrențe o nouă gnoză • pentru fratele meu asasinat de lașitatea neagră – deschid poarta unei subterane de silabe • eu, al paisprezecelea – supraviețuitorul unei evanghelii nescrise pentru că niciodată trăite • eu, ce-am trăit totuși – deși cu viața furată • eu, ce străbat forma goală a nevieții mele • deschid conservele cuvintelor – unde-mi păstram în sensuri toate tăcerile • toate labirinturile tăcerii • ca să-mi hrănesc frații avortați • frații apostoli, părăsiți pe-un mal pustiu – într-o râpă însângerată a nebotezului și neînmormântării • nu pot să le plătesc drumul de dincolo – dar pot! oh, pot! să le deschid o cale din oglinzile vorbelor • da, pot să le dăruiesc un exil de semne – eu, exilatul • nevrednicul mercenar al spiritului – plătit somptuos cu vid • eu, cu o cupă de înțelegere din care beau neantul – eu, singurul – ce respir – doar eu – numai eu – numele impronunțabil al lui Dumnezeu • eu, ce port divinul în sânge și demonicul în gând • eu, cu spiritul în creier și neantul în inimă • eu – neeu – ce mă dau ca prinos fratelui meu valentin • da, neant – fratelui meu neant •

vagabondul albastru

vagabondul își scuiță umbra pe sângele închegat al deșertului
• un lup rupe raze din silabe • preastrăîn în preanimic • rupe
genul din absurdul neutru • geniul – din drumul subit al
împușcăturii • nimeni poartă neantul în lacrima inimii • da,
lacrima • muntele e lacrima închegată a cerului – cerul –
transparența melancolică a muntelui • sămînța e ca o mînă – o
mînă care a plîns • o lampă de lacrimi • e ca o întrebare –
întrebarea unui neant ce a fumegat • e ca o nemurire – ce a
murit demult • un zâmbet – dispărut • orice străin e albastru –
pentru că numai străinul este frumos • orice privind e albastru
– pentru că privirea e un hamac unde doar neantul se leagănă
• orice ochi e o sămînță – sămînța unui vagabond albastru ce-
și scuiță umbra pe sângele închegat al deșertului • el, unicul
voievod al maidanelor și al pulberii drumurilor •

arpentorul alogen

există oare vreun prezent neprecedat de memorie • vreo amintire – nu! vreo pre-amintire neprecedată de un prezent ascuns • de un străin implicit • dar poate ecranele acoperişurilor reflectă cu negru un labirint de ninsoare • un labirint topindu-se într-un orologiu de (c)orbi – veritabil big ben în big-bang • și iarăși: fragment de lună și pistol cu potecă prin paloarea glonțului • căci există oare ceva mai inutil și mai acid decît anxietatea... • singur mășor vidul – arpentor alogen întru eternitate • mășor vidul cu singurătaea – și barca solitară a ferestrei • vîslesc cîntînd cu fierăstrăul • obscuritatea bea șoapte de timp • fulgul creierului își soarbe topirea gînditoare • cine e parcă un spînzurat ce bea lapte cu întîmplări galbene – gălbenușurile aleatorii ale devenirii • ce e un transplant transparent cu un petec de neutru pe frunte • cîndva un divorț hidos era locuit de cîteva adulteruri și mai multe avorturi • mă rog – de drepturile sacrosankte ale femeii • prin colțuri – praf de sufocare – smocuri de ură • niciodată altă viață decît vis de moarte • teatru infernal cu bezne crude • uși cu zilele absențelor încrustate – uși rănite, obosite să sîngereze, să supureze • porți ale infernului cu toate speranțele sugrumate • aproape o scrisoare cu carnea jupuită de minciuni • gîndul meu pierdut 'n avis de-ogîndă • pînă unde oare merge timpul – odată pierdută umbra de la picioarele mele • pînă unde merg acele timpului și cîte sînt ele • zîmbetul meu e un fus pentru toate acele clipe fatale pe care le-am irosit fără să știu • uitîndu-mă-n iertări fără rost • în iertări imposibile • căci nu timpul îl pierdem noi ci sinele • mă caut • aici e o cameră exclusiv pentru nimeni • celălalt mă așteaptă în subit – sau

poate o umbră non-concomitentă • secretele – mistere
degenerate – le strâng cu mătura și cu fârașul • oribili
homunculi umpluți de ferocitate – da îi strâng și-i vărs
neglijent în pubelele sertarelor • îmi place să locuiesc un vid
curat • totuși un mic tablou • cerșetorii deșertului cu silabele
stelelor învăluite-n miraje • un fel de sinceritate pătrată de
aripi sterilizate • nimic – printre păsările acelea ciudate care
înghit vântul • nimic – în vântul acela ce-nghite ca un rechin
șosetele șoselelor • un cenușiu devastat – indiscernabil –
inextricabil • un labirint devastat – cu vid de oglindă • o frunză
alunecă pe obrazul aerului • lacrimă suprimată de singurătate
•

zdrențele bruiajului

zdrențele bruiajului • tăceri aproape fărîmate – măcinate chiar • sincope numai undeva la liziera junglelor electronice • tobe de umbră cu ouă oarbe rătăcite-n ochi • deschideri de ecouri la orizont • pîlpîiri evanescente • semne incerte în abis subit – semnalizări nude • blănurile oranj ale animalelor amurgului • straniu copil – magnetic de enigmatic • mașinile visîndu-și așteptarea • evantaiele eventuale ale himerelor • cheagurile cui aglutinate în jurul acestui submarin de nimeni • totalitarismul paradoxal al lingvisticii • un alt limbaj • o altă căutare a disperării + lontanul anonim • chipul fără chip • zero fără număr • zdrențe iarăși – ale incomprehensibilului • zbîrnîitul despuat al avisului • o scriere subterană întreruptă – pîrîit obscur al preliterelor – al presensurilor ce se vor auzite • mușeniile îngrozitoare ale zgomotului – huruitul asurzitor al tăcerii • strania vitalitate a morții • coșmarul nopții amorfului • lichid de-mbrățișări onirice – supraelastice • bizară scurgere bănuită poate – a zămislirilor intermitente • *twilight – in the breeze of beeing – bees of light or buzzing rather* •

bip sonor

ritm pe plajă – noaptea brăzdată de disc • redundanța căutându-se tot mai zdrențuită • piatra aceasta e un strop de lună levitînd în nopte • degete sau poate rădăcinile străinului • cer de sărutări dizolvate • surîs avisal plutește pe scenă • o ipoteză posibilă a nostalgiei • vid din nou – dar parcă și mai gol • bip sonor • mesaj abstracționist din echivocuri sparte • noaptea-i argintată de melcii absenți • cioburile – în ce direcție • stingerea – înspre care haos • foșnet – al căror păduri improbabile • singuri respirăm mai liberi și cu mai multă înțelegere • sihaștri îngropați în separare • subit – genele roșii ale aurorei • aproape un dans al sincopelor • o simfonie intermitentă a farurilor • uneori – zdrențe ritmate mai degrabă decît rimate • totul de șters și de luat de la început • betonul magic al contemplațiilor • în fine, bordelul – indiscutabil pronostic al promiscuității • între întîmplare și înțelepciune – felațiuni obscure • drumuri descompuse ca niște liane subiacente la tropice • mlaștini carnivore de parfum • dublul tău îți e mereu surpriză • frica se teme mereu de-o altă frică a fricii • obstinațiile opuselor au izvoare comune • pânzele freaticale ale alienării • arma – parcă o barcă a zâmbetului • moneda e o poartă navigabilă • frunză de neant din iarna permanentă – lungă melancolie cenușie • pești negri de tăcere șușotind • mască inversată cu vizibilul pe dinăuntru • pas întunecat spre alb de vară – vară încărcată cu omăt • pe pămîntul mînjit de-amurg – ostenit de așteptările ofilirii • pană a motoarelor inimii – cu care scriu • sau pană de absențe neștiute • interogații pîlpîind • deșert microminimalist la infinit • lacrima-mi crește pe obraz – alunecînd de parc-aș fi

un copac de durere ce-și culege inima • și iarăși depresiunea
sinusoidală a repetițiilor • visul clipelor fotografiate-n spațiu •
parfumul unui tei absurd din spart de lume • fire de iarbă – fire
de nisip • fire de lună ectoplasmică • scoici cu sedefu-n pulbere
• totalități de neon • diferențe anulate de o sumă subiacentă •
lurching lurking reality •

deodată

deodată își culege mâinile-n buchete • deodată-și gustă senin
piciorul • el este nimeni locuit doar de absențele pe care le-a
gîndit – și de refuzurile lui sistematice • fulgerul lui e o sfișiere
care a crescut – albastră în crăpăturile lumii • sau poate o
monoschizofrenie selenară • chiar aici camera lui e o vizuină
înscrisă într-un partid extremist indeterminat • ființa lui suferă
de boli cristaline pe care le deschide ca alicia cu chei de singur
• cînd îl văd bisericile cad în genunchi – bizare animale de
rugăciune • frunzele se depărtează de el – străine buze albe din
patria polară a morților • ... și poate ar fi izbutit să scrie o nouă
carte cu cerneală de umbre – de derdelușurile nu i-ar fi irosit
pe șest argintul •

colecția de artefacte

am părul luminos de cărunt – ca de stea zburlită • și traversez astfel vidul dintre alte astre – mai obstinate • sărut cu buzele mele întâmplătoare – buzele creierului celor mai ascunși • iar din tot ce a fost – din tot ce mai e amestecat cu neantul • culeg numai zdrențe • zdrențe de prezențe de-oglinzi – și mult mai solitare zdrențe de-absențe • degetele mele – exilate aspiratoare – culeg pulberea întâmplărilor • de pe orizonturile dalate cu secundele cărora timpul nu le-a găsit nici o utilizare • și îmi ascund numele în răni – de frică să nu se piardă • căci trupul meu – și eventual chiar și sufletul – nu-s în fond decât atît • doar atît • o colecție de artefacte neglijent asamblate •

sertarele rănilor

ciudată această bucată de lemn pe care înstrăinarea mea
doarme – căutînd în somn o flacără ascunsă • un prag poate –
lustruit la negru de umbre • lustruit de toate acele treceri –
patinat de toate acele dimineți și nopți care au nins • în pori –
însă-n ai cui? – scînteiază stingeri de priviri • stingeri cu
întrebări atît de adînci – că-n ele s-au rătăcit toate răspunsurile
• da, chiar și adevărurile se poartă în zdrențe de lux – aidoma
unor min(c)iuni proaspăt renovate • porii aceia necrofili caută
respirația unui nume divin • ceva sau cineva ar vrea să se
adîncească – pînă-n betonul ultim al privirii • chei
incomprehensibile își încuie memoria într-un copac de sînge •
prea mult negru a murit la fereastra aceea zidită cu singur •
prea multe secrete s-au pierdut în sertarele rănilor • aerul s-a
lăsat decupat în prea multe oglinzi irespirabile • fără suflu –
mă descopăr ochi în centrul labirintului – vastă pleoapă
vîrstată de culoare • nici un nume nu mă așteaptă în spațiul lui
vid • nici un ecou livid în jurul orbirii cuvîntului – ce înoată –
scufundat în sine – în propria lui amnezie • mereu prea largă •

harfă alienată

nicăieri acest dublu cu betonul revărsat • peste tot – nimeni de singurătate cu chipul spart de-oglinzi – ca un poliedru de culoarele labirintului • harfă alienată • musonul uitării mă inundă cu vid anamnezic • deși anamneza s-ar putea să nu se dovedească decît un caz al amneziei • zdrențele dilacerate ale memoriei cad ostenite în cenușiul din jur • decriogenizată – dedublarea-mi va satisface toate exigențele verticalului • căci totul e cuprins în interiorul lui doi • în interiorul acestui amurg agonizînd de excesiv albastru • poate că atunci ne vom naște, în fine, fără membranele orbirii – oameni din lumină gînditoare – locuind un paradox • sau poate doar – cu mașina – pe șoselele infinite ale lui möbius • drept volan, în mâini, cu o butelie klein •

pîndă cu repetiție

pîndă cu repetiție – răsîndind pînă departe-n oglinzi pînzele labirinturilor • bătăile inimii se îndepărtează de inimă cu pași mari • alienări în ecouri spre păsări cu ferestre • pregătiri, da, pregătiri giratorii • țunami electronic măturînd așteptări diluviene • pronosticurile pornografiei • stele negre rătăcite într-un deșert diamantifer pubian • chipuri întoarse înăuntru asemenea unor măști ale vidului • cicatricile-mi curg pe obraji în lacrimi • un invizibil cu sufletul plîns • așteptări cenușii în amurg – frunze de zăpadă de toamnă • ochi aidoma unor răni – cupe de aur și sânge • nimeni caută un nicăieri același – cu o clipă împușcată chiar pe orizont • astfel – nicicînd – nicicum • un foșnet poate – de întrebări visătoare zdrențuind nostalgiile • nu origini – nici măcar ipoteze • singurătăți seduse doar de solitudine • monoschizofrenii de sticlă incasabilă • violet inextricabil – o vocală respiră în labirint • astru cu fereastră • palid fierăstrău topit în rază • tigrul bengal cu aripi de fereastră – plutește pe hlamidă de smîrc verde • singura lampă încă aprinsă mi-este mîna • auzul straniu și orb mă încoronează precum un fluviu de ramuri • un orizont al decesului • fir insolubil – punct de chemare omogenă • oniria cu patine visate a netedului • strigăte învăluite – atîta de lontan • îmi scot inima din piept – ocean și insulă • stropii unor concluzii fără demonstrație • formele concurente ale stingerii înoată în aceeași piscină • și dacă înspre noi – nestăvilită – descompunerea stranie a adîncurilor • orfismul dislocat al profunzimilor • nimeni în coșuri de coșmar • căutînd poate numai atît – o formă convingătoare a încheierii • o tristețe mai credibilă – o moarte mai brutală – mai definitivă și mai puțin

retorică • o nouă tehnică de fărîmare a improbabilului • un alt nisip pentru o altă depresiune infernală • o dună pentru alte lacrimi – un nou deșert pentru o mai nouă sete • un balans mai amenințător al așteptării • un chip al fricii mai desfigurat • o groază mută unde timpul să-și înceteze efectele speciale • mizeriile tehnologiei aliate cu aberațiile genomului uman • un spațiu plin de-un singur sunet – pur • zdrențe, desigur, respirîndu-și amorțeala și amorful • gând abolit utopic pentru neant •

TABLA DE MATERII

CURRICULUM VITAE	3
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ	7
1. SIMPLU LA FEREASTRĂ	13
2. ABURUL SILABELOR	14
3. FIRE.....	15
5. FOARFECA MIGRENELOR	16
6. OBIECTE REDUNDANTE.....	19
7. UNDELE ÎNTREBĂRII	20
8. PRIN STYX	21
9. CINE EȘTI TU.....	22
10. ȘPERACLU INTEROGATIV	23
11. SURÎSURI CÎRLIONȚATE	24
12. PÎRGUITĂ EVANESCENTĂ.....	25
13. LACRIMI PE ȘOSEAUA PIERDUTĂ.....	27
14. ÎNTUNECAT AVIS	28
15. MERELE OGLINZII	29
16. VEȘMÎNT DE REVERIE	30
17. BANALĂ HRANĂ	31
18. CARTE DE SIMBOLURI.....	33
19. DECOR DE CENUȘĂ	34
20. DRUM REGĂSIT	35
21. SMERITA.....	36
22. HAZARDUL APROXIMATIV	37
23. PIETRELE ILUZIEI.....	40
24. AMURGUL I.....	41
25. TIMP TENCUIT.....	42
26. STRĂINĂ VENIRE	43
27. COYOTUL ALBASTRU.....	44
28. ZORI FĂRĂ ZARURI	45
29. SANIA DE LACRIMI.....	46
30. OMUL HANDICAPAT	47
31. EUL DE DINCOLO (1).....	48
32. DIN NOU	49

33.	LA CE BUN.....	50
34.	PISTOLUL DE GHIPS.....	51
35.	FURIA UNELTELOR.....	52
36.	ECHIVOCUL AVISULUI	53
37.	PAȘII.....	54
38.	OBSESII TRANSPARENTE.....	55
39.	ÉQUERRE DE GUERRE	58
40.	SUB OGLINZI.....	59
41.	URSUL INFINITULUI	60
42.	PLATINA ENIGMELOR	61
43.	HAMACUL REVERIEI	62
44.	INVERSÎNDU-MĂ.....	63
45.	JUPUIT DE VIS	64
46.	PERDEAUA ROȘIE.....	65
47.	MIRAJELE LUMINII	67
48.	EUL DE DINCOLO (2).....	70
49.	SINGUR CU PULA	71
50.	DE	72
51.	ROȘUL ÎNCHIS.....	73
52.	ACEEAȘI FUGĂ.....	74
53.	ZDRENȚELE ADÎNCURILOR.....	76
54.	ZIGURATELE SINGURĂTĂȚIL.....	78
55.	LABIRINTUL FULGULUI.....	79
56.	STRĂINUL ELECTRIC	80
57.	NERVII TOMNATICI	81
58.	ZBOR IROSIT	82
59.	ZDRENȚE LA PÎNDĂ.....	83
60.	SINUCIDERE ASIMPTOTICĂ.....	85
61.	PUDOAREA SIMBOLURILOR.....	86
62.	PREERIA PRIVIRILOR.....	87
63.	LACRIMA DE GELATINĂ	88
64.	ZÎMBETUL CU PATINE	89
65.	ORBUL CU ARIPI ALBASTRE	90
66.	STROPI DE NICĂIERI.....	91
67.	CHEIUL CUVINTELOR.....	93
68.	TĂCEREA INTEGRALĂ	94

69.	FALEZELE NEANTULUI.....	95
70.	PLANETA OROLOGIILOR.....	96
71.	BRICEAGUL ÎN APĂ	97
72.	NICI.....	98
73.	MR D. EVIL	99
74.	ZDRENȚE ÎN ZADAR	100
75.	OROAREA SINGULARULUI.....	101
76.	GLONTELE CU PRIVIREA FIXĂ	104
77.	APA DE NUMERE	105
78.	SUSPENDATĂ DISPARIȚIE	106
79.	CU SOMNUL PE MÂNĂ	107
80.	DREPTUL LA	108
81.	SUPREMA INVENȚIE	109
82.	LIVRÖRUL DE PIZZA.....	111
83.	ANONIMUL ÎNTÎMPLĂTOR.....	112
84.	LIVRÖRUL DE PLOAIE	113
85.	PACHEBOTUL SURÎSURILOR	114
86.	SUB IDIOȚIA ORANJ.....	115
87.	STAZELE PROXIMITĂȚILOR	116
88.	UN BULGĂRE DE PĂMÎNT	118
89.	FRATELUI MEU VALENTIN	119
90.	VAGABONDUL ALBASTRU.....	120
91.	ARPENTORUL ALOGEN.....	121
92.	ZDRENȚELE BRUIAJULUI.....	123
93.	BIP SONOR	124
94.	DEODATĂ	126
95.	COLECȚIA DE ARTEFACTE.....	127
96.	SERTARELE RĂNILOR.....	128
97.	HARFĂ ALIENATĂ	129
98.	PÎNDĂ CU REPETIȚIE	130
TABLA DE MATERII.....		133

cine ești tu eu straniu • o greutate nelămurită lipește focul de ziduri • paznicul eternității veghează la fărâmițarea ineluctabilă a clipelor • și le umple de muțenii • și le-acoperă cu sunete moarte – cu ninsori de-amnezie •

cine ești tu eu străin – în exilul dintre două secunde • tot atât de profund ca exilul de noapte • tot atât de nocturn ca fisura-n care risc să mă pierd – părăsindu-mă • tot atât de odios ca viitorul ce scuipe din amprente avalanșele de-obscuritate ale sorilor •

„Le lyrisme d’Ara Alexandre Shishmanian, qui s’inscrit dans le sillage de celui des romantiques, désabusés et lucides, atteint une modernité qui dépasse ses prédécesseurs. Il dit, et demande. La figure du poète devient agissante, mage qui prend place dans la cité et se saisit de ces paramètres sociétaux. (...)

Le langage est le territoire d’Ara Alexandre Shishmanian, mais il n’y reste pas, il demeure dans les sphères archétypales. Et lorsqu’il se saisit des mots, il se produit alors un événement, une transmutation alchimique que peu parviennent à rendre efficiente: la poésie.” (Carole Carcillo Mesrobian, *Recours au poème*, 20-02-2022)